

کسی که تنها مسافرت نموده و تنها بخوابد

سید بن طاووس (ره) در کتاب «الامان من الاخطار الاسفار والازمان» روایت نموده که ائمه علیهم السلام فرموده‌اند: کسی که به تنهایی مسافرت نمود بگوید:

«مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اللَّهُمَّ أَنْسِ وَحْشَتِي وَأَعِنِّي عَلَى وَحْدَتِي وَأَدِّ غُرْبَتِي».

و فرمودند کسی که در اتاق یا خانه‌ای تنها می‌خوابد یا در شهر یا روستایی تنها (بدون همراه) می‌خوابد بگوید:

«اللَّهُمَّ أَنْسِ وَحْشَتِي وَأَعِنِّي عَلَى وَحْدَتِي»

□

دعای هنگام ورود به شهر یا روستا

سید بن طاووس (ره) در الامان دعایی را ذکر نموده جهت کسی که قصد ورود به شهر یا روستایی را دارد و کسی که اراده دارد برای مدتی در شهر یا روستایی وارد شده و زندگی کند بهتر است هنگام ورود این دعا را بخواند:

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْتُ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْتُ وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّتْ وَرَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا نَزَّتْ وَرَبَّ الْبَحَارِ وَمَا جَرَّتْ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا اللَّهُمَّ يَسِّرْ لِي مَا كَانَ فِيهَا مِنْ يُسْرٍ وَأَعِنِّي عَلَى قَضَاءِ حَاجَتِي يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ وَيَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ أَنْخِلْنِي مِنْ خَلِّ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مِنْ خَلِّ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا».

□

دعای سوار شدن بر وسیله نقلیه

در الامان سید بن طاووس (ره) از صفوان جمال روایت است که مولایمان حضرت امام جعفر بن محمد الصادق علیه السلام هنگامی که سوار شتر می‌شدند می‌فرمودند:

«بِسْمِ اللَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَ مَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَ
 إِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ».

و هنگامی که بر روی چارپا قرار می گرفتند می فرمودند:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِلْإِسْلَامِ وَ مَنْ عَلَيْنَا بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ سُبْحَانَ الَّذِي
 سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَ مَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
 أَنْتَ الْحَامِلُ عَلَى الظَّهْرِ وَ الْمُسْتَعَانِ عَلَى الْأَمْرِ اللَّهُمَّ بَلِّغْنَا بِلَاغًا نَبْلُغُ بِهِ إِلَى خَيْرِ بِلَاغٍ
 يَبْلُغُ إِلَى رَحْمَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ اللَّهُمَّ لَا ضَيْرَ إِلَّا ضَيْرُكَ وَ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ وَ لَا
 حَافِظَ غَيْرُكَ».

این دو دعا را هنگام سوار شدن بر هر وسیله نقلیه ای می توان خواند و مختص به چارپایان نمی باشد و از ذکر ادعیه ای که معنای آنها فقط مختص به سوار شدن به چارپایان در قدیم بوده خود داری نمودیم.

گم کردن راه

در الامان سید بن طاووس (ره) است کسی که در بین راهها گم شد یا در بین راه به بلائی گرفتار گردید بگوید: «یا فارس الحجاز ادرکنی ادرکنی یا ابا صالح المهدي ادرکنی ادرکنی یا ابا الحسن ادرکنی ادرکنی» پس آن حضرت (عج) امر می فرماید به خلاص شدن تو از بلا و یا راهنمایی شدن به راه صحیح.

و شیخ کفعمی (ره) در مصباح از مولایمان حضرت امام صادق عليه السلام روایت نموده که چون راه را گم کردی و از آن خارج شدی پس ندا کن: «یا صالح و یا ابا صالح ازشیننا إلى الطريق رحمتكم الله».

رفع ترس بیابان

صاحب تسهیل الدواء آورده که در حدیث معتبر مروی است که هر گاه در سفری یا

بیابانی از جنیان و غیر ایشان بترسی دست راست خود را بر سر بگذار و به آواز بلند بگو: «أَفْغَيْرَ بَيْنَ اللَّهِ يَبْغُونَ وَ لَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعاً وَ كَرْهاً وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ».

سالم ماندن کشتی و اهل آن برای همیشه

صاحب انیس الزائرین آورده که این آیه شریفه از سوره «هود» را بر تخته‌ای از چوب ساج بنویسد و در کشتی یا دنبال کشتی بیاویزد پس به برکت این آیه آن کشتی همیشه سالم باشد و حضرت مولا امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود:

چون این آیه را به کشتی ببندی امان از غرق شدن می‌باشد:

« وَ قَالَ اِذْ كَبَوْا فِيهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرِيْهَا وَ مُرْسِيْهَا اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ » (هود ۴۱).

آنچه که در هنگام ترس از غرق شدن

خوانده می‌شود

سید بن طاووس (ره) در کتاب «الامان» از مولا یمان حضرت امیرالمؤمنین روایت نموده هنگامی که خوف غرق شدن باشد این آیات شریفه را می‌خوانی:

«اللّٰهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَ هُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيْنَ، وَ مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَ الْاَرْضُ جَمِيْعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِيْنِهِ سُبْحٰنَهُ وَ تَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ» (اعراف ۱۹۶ و زمر ۶۷).

جهت حفظ از غرق شدن

در حاشیه زاد المعاد علامه مجلسی (ره) مذکور است که هر کس این آیه شریفه را نوشت و با خود نگه دارد از غرق شدن محفوظ می‌ماند انشاءالله:

« وَ يَقُولُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ » (یس ۴۸).

در خواص السور از مولا یمان حضرت امام ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق علیه السلام منقول است که چون کسی در کشتی نشیند و هفت بار سوره «حج» بخواند از غرق شدن ایمن گردد انشاء الله تعالی.

دعای هنگام سوار شدن کشتی

سید بن طاووس در کتاب «الامان» روایت نموده است که هنگام سوار شدن بر کشتی این دعا را می خوانی:

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ هُوَ الَّذِي يُسِيرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَحَيْثُ كُنْتُمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ الْمُتَوَلَّى لِتَسْيِيرِنَا، فَكُنْ اللَّهُمَّ الْمُتَوَلَّى لِحُسْنِ تَنْبِيْرِنَا وَ كَمَالِ سُرُورِنَا وَ دَفْعِ مَحْذُورِنَا وَ الرَّحْمَةِ لَنَا وَ الْعِنَايَةِ بِنَافِي جَمِيعِ أُمُورِنَا وَ مُدْنَا فِي تَسْيِيرِكَ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ فِي السِّرِّ وَ الْجَهْرِ بِأَنْصُرِ وَ جَبْرِ الْكَسْرِ وَ شِدِّ الْأَزْرِ وَ صَلَاحِ الْأَمْرِ وَ الْبَرِّ وَ الْيُسْرِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

جهت خسته نشدن از راه رفتن

صاحب خواص السور آورده که این آیات شریفه را بر پوست گوسفند که دباغی شده باشد بنویسد و با خود نگه دارد هرگز از راه رفتن درمانده نشود و طی مسافت بیابانهای دور بر او آسان می شود آیات این است:

«يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنْنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ - وَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَ يُرِيدَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا - يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا» (النساء ۲۶ - ۲۷ - ۲۸).

اختیارات ایام سفر

سید بن طاووس (ره) در «الامان من الاخطار» اختیارات سفر در ایام هفته را به این ترتیب روایت نموده:

روز شنبه: پیامبر ﷺ فرمود کسی که می‌خواهد سفر نماید پس روز شنبه سفر کند پس اگر سنگی از کوه در روز شنبه کنده شود خداوند آن را به جای خود باز می‌گرداند. روز سه شنبه: در روایت است که اگر کسی متعذر بود برای طلب حوائج پس روز سه شنبه آن را طلب نماید. روز پنجشنبه: از مولایمان حضرت امام باقر علیه السلام روایت است که پیامبر ﷺ روز پنجشنبه سفر می‌فرمود. شب جمعه: از مولایمان حضرت ابی عبدالله الصادق علیه السلام روایت است که فرمودند خروج برای سفر در شب جمعه بلا مانع و بی ضرر است.

این مواقعی بود که سفر در آن از ایام هفته نیکو می‌باشد و در روزهای دیگر و یا همین روزها مکروهات سفر را با صدقه یا توسل به حضرات معصومین علیهم السلام باید دفع نمود.

دعایی که در موقع صدقه سفر خوانده می‌شود

ایضاً سید بن طاووس در کتاب الامان من الاخطار روایت نموده که در هنگام صدقه‌ای که قبل از سفر داده می‌شود این دعا را بخواند:

«اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَرَيْتُ بِهَذِهِ الصَّدَقَةِ سَلَامَتِي وَ سَلَامَةَ سَفَرِي وَ مَا مَعِيَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَ احْفَظْ مَا مَعِيَ وَ سَلِّمْ مَعِيَ وَ بَلِّغْنِي وَ بَلِّغْ مَا مَعِيَ بِبِلَاغِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ».

فصل نهم

ادعیه مربوط به

زراعت و حیوانات و خرید و فروش منزل

ازدیاد آب چاه یا قنات و برکت باغ

صاحب «خواص السور والآیات» آورده که این آیه شریفه جهت ظاهر شدن میوه‌های درختان و کثرت آب قنات یا چاه مؤثر می‌باشد، به این کیفیت که در هنگام نیمه روز مقداری سنگ ریزه از ته جوی برداشته و این آیه را بر آن بخواند سپس سنگ ریزه‌ها را در باغ یا در چاه و قنات بریزد، پس از برکت آن باغ و ازدیاد آب چاه یا قنات مسرور گردند و انواع برکات ظاهر می‌گردد آیه این است:

«وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا، لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا أَنْثَى كَثِيرًا» (فرقان ۴۸-۴۹).

و در خواص السور است که گفته‌اند اگر سوره تکویر (ان‌الشمس کورت) را سه روز بر آب چشمه بخوانند هر روز هفت مرتبه، آب آن چشمه باذن الله زیاد می‌گردد.

□

محافظت باغ و زرع از ملخ و همه آفات

در خواص السور آورده که از آیه اول تا دهم (فماله من قوة ولا ناصر) سوره «الطارق» را بر چهار قطعه کاغذ بنویسد و هر تکه را بر سر چوب ببندد و آن چوبها را در چهار گوشه باغ یا زراعت خود فرو برد پس از ملخ و جمیع آفات محفوظ باشد.

حفظ و برکت زراعت و محصول

در مستدرک الوسائل از مولایمان حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که چون بخواهی تخم بیاشی یک مشت از آن تخم را بگیر و رو به قبله کن و سه بار بگو:
«أَفْرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ» (واقعہ ۶۴) پس سه بار بگو:
«بِسْمِ اللَّهِ الزَّارِعُ» پس بگو: **«اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَبًّا مُبَارَكًا وَارْزُقْنَا فِيهِ السَّلَامَةَ»**
 پس آن تخم را بیاش.

و از مولایمان امام محمد باقر علیه السلام روایت شده که چون نشاندی درختی را و یا پاشیدی تخمی را بگو:

«وَمِنْ مَثَلِ كَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ - تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا» (ابراهیم ۲۴-۲۵).

در طب الائمه از مولایمان حضرت امام صادق علیه السلام روایت نموده هنگامی که درختی یا دانه‌ای را می‌کاشتی در هنگام کاشتن هر دانه و یا هر مرتبه پاشیدن دانه بگو:
«سُبْحَانَ الْبَاعِثِ الْوَارِثِ» پس آن دانه‌ها می‌روید و خطا نمی‌رود.

زیادی محصول باغ و رونق کسب

همچنین در خواص السور آورده که منقول است اگر سوره مبارکه **«مؤمن»** را بنویسد و بر دیوار باغ بیاویزد محصول آن باغ بسیار می‌شود و اگر بر دیوار دکان بندد خرید و فروش زیاد واقع گردد.

در خبر است که هر کس آیه‌الکرسی را بنویسد و آن را در مزرعه دفن نماید از دزد و کم بودن بار محفوظ بوده و در آن برکت زیادی حاصل می‌شود و اگر آن را بنویسد و در درگاه مغازه‌اش پنهان نماید کسبش رونق می‌گیرد و اگر در درگاه منزلش مخفی نماید از دزد محفوظ می‌ماند.

برای نیکو شدن خرید و فروش

صاحب خواص السور روایت نموده از حضرت صادق علیه السلام که منقول است اگر در وقت خرید و فروش سوره «الم نشرح» را بخواند آن خرید برای شما نیکو خواهد شد انشاءالله.

دعایی که هنگام خریدن حیوانات خوانده می شود

در تسهیل الدواء وارد است که چون خواهید حیوانی بخرید که برای شما مبارک باشد سه مرتبه بگوئید:

«اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ عَظِيمَةَ الْبَرَكََةِ فَاضِلَةَ الْمَنْفَعَةِ مَيْمُونَةَ النَّاصِيَةِ فَيَسِّرْ لِي شَرَاءَهَا وَ إِنْ كَانَتْ غَيْرَ ذَلِكَ فَاصْرِفْنِي عَنْهَا إِلَى الَّذِي هُوَ خَيْرٌ لِي مِنْهَا فَإِنَّكَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ وَ تَقْدِرُ وَ لَا أَقْدِرُ وَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ».

زیاد نمودن شیر حیوانات

در حاشیه زاد المعاد علامه مجلسی (ره) مسطور است که این آیه شریفه را نوشته و به جهت ازدیاد شیر به حیوانات بیاویزد:

«وَ ذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَ مِنْهَا يَأْكُلُونَ» (یس ۷۲).

معالجه امراض حیوانات

در جنة الامان کفعمی (ره) است که اگر سوره مبارکه «نور» را در طشت مسی بنویسد و سپس آن را شسته و آب آن را به حیوان مریض بیاشاماند و همچنین از آن آب بر حیوان بیاشد از مرض خلاص می گردد البته در هنگام عمل وضو داشته باشد. و نیز ذکر نموده که قرائت سوره مبارکه «انشقاق» بر حیوان باعث حفظ آن خواهد شد باذن الله تعالی.

حفاظت مخزون و ذخیره شده

همچنین از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت نموده که سوره مبارکه «مطففین» را بر چیزی که ذخیره و مخزون می شود بخوانند خداوند (جل اسمه) آن را از موش و همه جانوران محفوظ می فرماید.

همچنین در خواص السور منقول است که سوره «والتین» را بر انبار غله بخوانند از آفت مصون می شود باذن الله و برکت در آن حاصل می آید.

مبارک شدن منزل و حفظ از دزد و دشمن

ایضاً در خواص السور است که هر کس که این دو آیه شریفه را در صبح و شب در خانه خود بخواند از دزد و دشمن ایمن می گردد و آن منزل بر او مبارک می شود:

«فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ - وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنْزَلاً مُبَارَكاً وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ» (مؤمنون ۲۸ - ۲۹).

هر کس که سوره مبارکه «یوسف» را بنویسد و در دیوار خانه خود پنهان نماید آن خانه بر او و اهل و عیال او مبارک گردد.

و نیز مرحوم اصفهانی (ره) روایت نموده کسی که در مقابل ظرفها و وسایل منزل رو به قبله بایستد و سوره «ماعون» را بر آنها بخواند از شکستن محفوظ ماند.

همچنین از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت گردیده است که هر کس سوره مبارکه «مائده» را بنویسد و در صندوق پارچه و وسائل و اجناس قرار دهد از دزد محفوظ ماند باذن خداوند جل اسمه.

در مصباح کفعمی (ره) است که اگر هنگام خروج از منزل سوره مبارکه «بروج» را بخواند خود او و اهل و مالش که در منزل می باشد حفظ می گردد انشاءالله تعالی.

فصل دهم

دفع امراض و اسقام

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is extremely faint and illegible.

Handwritten text at the bottom of the page, likely bleed-through from the reverse side. The text is extremely faint and illegible.

بیماری شناسی و درمان در روایات معصومین علیهم السلام

یکی از مسائل مهمی که بطور بسیار مبسوط در کلام ائمه معصومین علیهم السلام مطرح گردیده موضوعات طبی می باشد، اعم از پیشگیری، کیفیت مراجعه به طبیب، دستورات مخصوص برای راهنمایی اطباء، پاتولوژی، باکتری شناسی و انگل شناسی و درمان و بسیاری از موضوعات دیگر، اما آنچه که در این مبحث مختصر مورد نیاز می باشد این است که ائمه علیهم السلام در درجه اول پیشگیری را توصیه می فرمایند و پیشگیری در روایات آن حضرات علیهم السلام دو نوع می باشد اولاً خواندن ادعیه ای که باعث می شود تا انسان به بیماری مبتلا نشود و ثانیاً عمل به دستورات معصومین علیهم السلام در مورد بهداشت و تغذیه و غیر ذلک.

اما مسئله مهم دیگر درمان می باشد، در روایات معصومین علیهم السلام سه نوع درمان وجود دارد اولاً درمان با داروهای طبی، ثانیاً خواندن ادعیه جهت شفای بیماری و ثالثاً توسل به خود ائمه علیهم السلام در مواقعی که تمام راهها مسدود می باشد مانند بیماری های ناشناخته و بدون درمان و غیره اما بهترین و آسانترین راه درمان بیماریها، همان خواندن ادعیه ای می باشد که ائمه علیهم السلام به ما دستور فرموده اند.

میرزای نوری (ره) در مستدرک الوسائل روایت نموده که برای هر مرضی دوائی است و سؤال شد که آن دوا چیست؟ فرمودند برای هر بیماری دعایی است پس اگر دعا به

بیمار الهام شود پس خدا اذن شفا داده است و نیز از مولایمان حضرت امام صادق علیه السلام روایت نموده که فرمود: بر تو باد به دعا پس آن شفای هر دردی می باشد و نیز در مستدرک از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله روایت است که فرمودند:

کسی که از غیر قرآن طلب شفا کند پس خداوند او را شفا نمی دهد.

البته در کتب روایت ادعیه بسیاری از بیماریها وارد شده، اما در کتبی که اخیراً مرسوم بوده بیشتر بیماریهای اپیدمی و واگیر مانند طاعون، وبا و آبله و غیره مورد توجه بوده آن هم به علت شیوع این بیماریها در آن اعصار بوده اما عصر ما دوره بیماری های غیر واگیر و بیماریهای واگیر جدید می باشد، در این فصل سعی شده تا ادعیه بیماریهایی مطرح شود که بیشتر مورد نیاز و ابتلاء است و از ذکر ادعیه بیماریهایی که در این عصر مورد ابتلاء نمی باشد خودداری نمودیم و ابتداء ادعیه و اعمالی را ذکر نمودیم که جهت شفای کلیه امراض می توان از آن استفاده نمود و بنابراین چنانچه بیماری دعای خاصی نداشت یا ناشناخته و یابدون درمان بود از این قسمت عمومی استفاده گردد.

شفای جمیع امراض

از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله روایت است که هر کس قدری آب باران بگیرد و بر آن هر یک از «فاتحه»، آیه الکرسی، «اخلاص»، «ناس» و «فلق» را هفتاد مرتبه بخواند و هفت، روز هنگام صبح آن آب را بخورد خداوند (جلت عظمت) هر مرضی که در او باشد از بدن او بردارد، انشاءالله تعالی.

صاحب خواص السور، آورده که از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مروی است که فرمودند: چون سوره مبارکه فاتحه را بین نماز واجب و مستحب بامداد چهل و یک مرتبه به نیت بیمار بخوانند شفا یابد و بین نماز واجب و مستحب یعنی بین نماز نافله صبح و نماز صبح که واجب می باشد.

همچنین در جنة الامان الواقیه کفعمی (ره) مسطور است که اگر با آب سوره «صافات» غسل نماید دردهایش برطرف می گردد انشاءالله تعالی، البته باید بدنش طاهر باشد.

ایضاً فیض کاشانی (ره) در اللّالی نقل می‌نماید که از برای ادای دیون و استشفای مریض و حصول حوائج کلی این آیه را سه هزار و سیصد و سی بار بخواند و تا ممکن باشد به یک مجلس بخواند:

«فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ» (یوسف ۶۴).

و از جمعی از بزرگان شنیده شده است که از جهت شفای بیمار اثری عجیب دارد و بهبودی بلافاصله است.

در مکارم الاخلاق و تسهیل الدواء است که به جهت شفای جمیع دردها و امراض این آیات شریفه را بر کاغذی بنویسد و بر مریض بنهد شفا یابد باذن الله تعالی، آیات این است:

«و بِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَ بِالْحَقِّ نَزَلَ وَ مَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَ نَذِيرًا - وَ نُخَزِلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ - وَ مَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَاءِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَ مَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَ سَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ - وَ آمِنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ أَصْلَحَ بِآلِهِمْ - مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَ لَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَ كَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَ الَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرِينُهُمْ رُكْعًا سُجْدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَ رِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَ مَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ وَ مُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنَ بَعْدِ إِسْمِهِ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ وَ لَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَةٌ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَل لِّلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا - الْمُلْكُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ» (اسراء ۱۰۵، اسراء ۸۲، آل عمران ۱۴۴، محمد ۲، احزاب ۴۰، فتح ۲۹، صف ۶، رعد ۳۱) پس بگوید «بِسْمِ اللَّهِ الْمَكْتُوبِ عَلَى سَاقِ الْعَرْشِ».

ایضاً سید بن طاووس (ره) در «الامان» ذکر نموده این عودهای است که برای از بین بردن امراض تجربه نموده‌ایم و آن مرض به قدرت خداوند جلّ جلاله که کسی را ناامید نمی‌فرماید، زائل شده است و آن چنین است که وقتی بیماری بر تو عارض شد دست راست خود را بر موضع مرض بگذار و بگو:

«أَسْكُنْ أَيُّهَا الْوَجَعُ وَازْجَلِ السَّاعَةَ مِنْ هَذَا الْعَبْدِ الضَّعِيفِ سَكَنْتُكَ وَرَحَلْتُكَ بِالَّذِي

بار بر بیمار بخواند آن بیمار تسکین یابد و نیز ملا محسن فیض (ره) گوید.
 هر کس اسم «یا سلام» را صد بار بر سر بیمار بخواند شفایابد و برای شفای هر علتی
 خواندن و مداومت این اسم مبارک مجرب است انشاءالله تعالی.
 همچنین فیض کاشانی (ره) از مولایمان حضرت امام باقر علیه السلام روایت نموده که
 روزی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بیمار شد پس پیامبر صلی الله علیه و آله بر آن حضرت وارد شد و
 فرمود بگو:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَعْجِيلَ عَافِيَتِكَ أَوْ صَبْرًا عَلَى بَلِيَّتِكَ أَوْ خُرُوجًا مِنَ الدُّنْيَا إِلَى رَحْمَتِكَ».

محدث نوری (ره) در مستدرک الوسائل روایت نموده که: قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: «يا سلمان اشكم تو درد؟» قل فصل فان في الصلاة شفاء، يعني حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله به سلمان فرمود شکمت درد می‌کنه؟ برخیز و نماز بخوان پس بدرستیکه در نماز شفای هر دردی می‌باشد.

مؤلف: از روایت استنباط می‌گردد که نماز حلال هر مشکل و هر ناراحتی و عسرت و مرض می‌باشد خصوصاً اگر ثواب آن را به ارواح مقدس یکی از حضرات معصومین علیهم السلام هدیه بدهی و در این زمان که عصر خلافت و امامت حضرت مولانا و مقتدانا حضرت بقیة الله الاعظم صاحب العصر مهدی بن الحسن عسکری عجل الله تعالی فرجه الشریف می‌باشد هدیه نمودن نماز به محضر مبارکش، اعظم ابواب فتوح و سعادت می‌باشد و اما برای نماز مستحبی انواع بسیار متنوعی در روایات ذکر گردیده مانند نماز معصومین علیهم السلام، نماز جعفر (رض) و نمازهای حاجت، اما آسانترین نوع نماز مستحبی آن است که دو رکعت نماز بخواند مانند نماز صبح و هرچه را که می‌خواهد از قرآن و ذکر و دعا در آن به میل خود اضافه نماید و ثواب آن را به یکی از معصومین علیهم السلام هدیه نماید و هر حاجت و مسئله‌ای را که در نظر دارد قصد نماید.

و روایت را به لفظ عربی آوردیم به خاطر ظرافت کلام حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله که قسمتی از کلام مبارک را به زبان فارسی به سلمان (رض) فرمودند و این طریق در کلام آن حضرت و ائمه معصومین علیهم السلام بسیار زیاد است زیرا از جمله علوم الهی که در نزد آن حضرات می‌باشد علم ایشان به تمام زبانها است.

و شیخ حرّ عاملی (ره) در کتاب شریف «هدایة الامه» از مولایمان حضرت امام ابی جعفر محمد بن علی الباقر علیه السلام روایت نموده که فرمودند هنگامی که در تو علتی بود و از آن علت بر نفس خود ترسان بودی سوره مبارکه «انعام» را بخوان پس بدرستی که از آن علت چیزی بر تو نمی رسد که تو را ناراحت نماید.

در خواص السور اصفهانی مذکور است که اگر کسی مریض باشد سه روز و سه شب این آیات شریفه را بر او بخواند هر مرتبه هشتاد بار، و در شب چهارم وقت سحر بیمار را بیرون بیاورند زیر آسمان و جائی که منکشف باشد پس چهار آتشدان در چهار طرف او بگذارند و در آن آتشدانها کندر دود نمایند تا وقت طلوع فجر و اذان صبح پس در این هنگام او را به منزل خود بیاورند بیماری او برطرف می گردد انشاء الله تعالی آیات این است:

« فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ تُصْبِحُونَ - وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
عَشِيًّا وَ حِينَ تُظْهِرُونَ » (روم ۱۷ - ۱۸).

مؤلف: ظاهر مقصود از مکان منکشف مکانی غیر از منزل بیمار مانند بیابان یا فضای باز می باشد.

دعای مولایمان حضرت امام سجاد علیه السلام

هنگامی که مریض می شدند یا اندوه و گرفتاری به آن حضرت علیه السلام روی می آورد

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا لَمْ أَزَلْ أَتَصَرَّفُ فِيهِ مِنْ سَلَامَةٍ

بارخدا یا تو را سپاس بر سلامتی بدنم که (پیش از این) در آن بسر میبرد

بَدَنِي، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا أَحْدَثْتَ بِي مِنْ عِلَّةٍ فِي جَسَدِي

و تو را سپاس بر بیماری که (اینک) در بدنم پدید آورده ای

فَمَا أَدْرِي، يَا إِلَهِي، أَيُّ الْحَالَيْنِ أَحَقُّ بِالشُّكْرِ لَكَ، وَ أَيُّ

پس نمیدانم، ای خدای من، کدامیک از این دو حالت (تندرستی و بیماری)

بسپاسگزاری

الْوَقْتَيْنِ أَوْلَىٰ بِالْحَمْدِ لَكَ، أَوْقْتُ الصِّحَّةِ الَّتِي هَنَأْتَنِي

تو شایسته تر و کدامیک از این دو هنگام برای ستایش تو سزاوارتر است؟ آیا هنگام
تندرستی که

فِيهَا طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ، وَ نَشَطْتَنِي بِهَا لِابْتِغَاءِ مَرْضَاتِكَ

در آن روزیهای پاکیزه‌ات را بمن گوارا ساخته، و برای درخواست خوشنودی و
احسانت شادمانی

وَ فَضْلِكَ، وَ قَوَّيْتَنِي مَعَهَا عَلَىٰ مَا وَفَّقْتَنِي لَهُ مِنْ طَاعَتِكَ

بخشیده و با آن بر طاعت خویش توفیقم داده توانایم کرده بودی؟

أَمْ وَقْتُ الْعِلَّةِ الَّتِي مَحَصَّنْتَنِي بِهَا، وَالنِّعَمِ الَّتِي اتَّحَفْتَنِي بِهَا

یا هنگام بیماری که مرا با آن (از گناهان) رها نیدی، و هنگام نعمتها (دردها)یی که آنها را بمن
ارمغان

تَخْفِيفًا لِمَا نَقَلَّ بِهِ عَلَيَّ ظَهْرِي مِنَ الْخَطِيئَاتِ، وَ تَطْهِيرًا

دادی، تا گناهایی که پشت مرا سنگین کرده سبک نماید، و از بدیهایی که در آن

لِمَا انْعَمَسْتُ فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ، وَ تَنْبِيهَا لِتَنَاوُلِ التَّوْبَةِ

فرو رفته‌ام پاکم سازد، و برای فرا گرفتن توبه آگاه نمودن

وَ تَذْكَيرًا لِمَحْوِ الْحَوْبَةِ بِقَدِيمِ النِّعْمَةِ؟ وَ فِي خِلَالِ ذَلِكَ

و برای از بین بردن گناه به نعمت پیشین (تندرستی) یادآوری باشد؟ در حالیکه در
بین آن

مَا كَتَبَ لِي الْكَاتِبَانِ مِنْ زَكَاةِ الْأَعْمَالِ، مَا لَأَقْلَبُ فِكْرًا

بیماری کردارهای پاکیزه‌ای است که دو فرشته نویسنده اعمالم برایم نوشته‌اند
، کرداری که نه

فِيهِ، وَلَا لِسَانٌ نَطَقَ بِهِ، وَلَا جَارِحَةٌ تَكَلَّفَتْهُ،

در آن اندیشه نموده، و نه زبانی بآن گویا گشته، و نه اندامی (در انجامش) رنج
کشیده

بَلْ إِفْضَالًا مِنْكَ عَلَيَّ، وَ إِحْسَانًا مِنْ صَنْعِكَ إِلَيَّ

بلکه (نیکیهای نوشته شده در این اوقات) فضل و احسان تو است بر من

اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ وَحَبِيبِي إِلَيَّ مَا رَضَيْتَ لِي

بار خدایا بر محمد و آل او درود فرست، و آنچه برایم پسندیده‌ای محبوب من گردان

وَ يَسِّرْ لِي مَا أَحَلَّتْ بِي، وَ طَهِّرْ نِي مِنْ دَنَسٍ مَا أَسْلَفْتُ

و آنچه که بر من فرود آورده‌ای برایم آسان فرما، و مرا از چرکی کردارهای پیش از اینم پاک کن

وَ امْحُ عَنِّي شَرًّا مَا قَدَّمْتُ، وَ أَوْجِدْ نِي حَلَاوَةَ الْعَافِيَةِ

و اعمال بد پیش از اینم را نابود ساز، و شیرینی تندرستی را برایم پدید آور،

وَ اذِقْنِي بَرْدَ السَّلَامَةِ، وَ اجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عِلَّتِي إِلَيَّ

و گوارائی سلامتی را بمن بچشان، و بیرون شدن از بیماریم را به عفو و بخششت و

عَفْوِكَ وَ مُتَحَوِّلِي عَنْ صَرْعَتِي إِلَيَّ تَجَاوُزِكَ، وَ

بازگشت از در افتادنم را بگذشتت و رهائی از اندوهم را برحمتت

خَلَّاصِي مِنْ كَرْبِي إِلَيَّ رَوْحِكَ، وَ سَلَامَتِي مِنْ هَذِهِ

و تندرستی (و خلاصی) مرا از این سختی (و گرفتاری) را

السَّيِّدَةِ إِلَيَّ فَرَجِكَ، إِنَّكَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْإِحْسَانِ،

بگشایشت قرارده، زیرا توئی که بی استحقاق، احسان میکنی

الْمُتَطَوِّلُ بِالْإِمْتِنَانِ، الْوَهَّابُ الْكَرِيمُ، ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

و نعمت بزرگ می‌بخشی، و توئی بسیار بخشنده ستوده شده و توئی دارای عظمت و بزرگی

□

دعای مجرب برای شفای مریض

شیخ کفعمی (ره) در کتاب بلدالامین از مولایمان حضرت امام زمان (عج) روایت

نموده کسی که این دعا را در ظرف نو (احتمالاً ظرف سفالی بهتر است) با تربت امام

حسین عليه السلام بنویسد و بشوید و بخورد از بیماری شفای یابد انشاء الله تعالی و دعای این است:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ دَوَاءً وَالْحَمْدُ لِلَّهِ شِفَاءً وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كِفَاءً هُوَ

الشَّافِي شِفَاءً وَ هُوَ الْكَافِي كِفَاءً اِنْهَبِ الْبَاسُ بِرَبِّ النَّاسِ شِفَاءً لَا يُغَايِرُهُ سَقَمٌ وَ صَلَّى اللَّهُ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ النَّجَبَاءِ»

این دعا را امام زمان (عج) به شخصی در کربلا تعلیم فرموده‌اند.

تذکر مهم در استعمال ادعیه و آیات قرآن

یکی از طرق استشفاء از قرآن و ادعیه، شستن و خوردن آب آن می باشد که مرسوم و مروی و شرعی است و طریق آن به این صورت است که مقداری زعفران را غلیظاً با آب یا گلاب مخلوط نموده و بعنوان جوهر از آن استفاده می گردد سپس آیه، سوره یا دعای مورد نظر بوسیله این جوهر در ظرف مسطحی با قلم و مانند آن نوشته می شود و بعد از نوشتن، مکتوبات را بوسیله آب شسته و مورد استفاده قرار می گیرد، از شرائطی که باعث تقویت اثر آب دعا می شود و به تجربه رسیده آن است که هنگام عمل، مکان را مُعطر نموده و از آب باران خصوصاً آب نیسان استفاده شود. انتخاب زمانی که دعا در معرض استجابت باشد در نتیجه عمل مؤثر خواهد بود انشاءالله تعالی.

خواص آب زمزم و استحباب نوشیدن آن

در وسائل الشیعه روایت است که امیرالمومنین علیه السلام فرمودند: آب زمزم بهترین آبها بر روی زمین می باشد و از حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله روایت نموده که فرمودند: آب زمزم دواء است برای آنچه که نوشیده شود و از مولایمان حضرت امام ابی عبدالله جعفر الصادق علیه السلام روایت نموده که فرمودند: آب زمزم شفا برای هر دردی می باشد. و در المحاسن برقی از مولایمان حضرت صادق علیه السلام روایت است که فرمودند: پیامبر صلی الله علیه و آله در هنگامی که در مدینه بود درخواست هدیه از آب زمزم می فرمود (از مگه برای حضرت هدیه می آوردند). در فقه الرضا علیه السلام روایت است که پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند: آب زمزم شفاست برای هر چه که استعمال گردد و روایت نموده که آب زمزم شفا از هر درد و بیماری می باشد و امان از هر ترس و ناراحتی است.

دستورات طبی و بهداشتی از امام رضا علیه السلام

این قسمتی از دستورات بهداشتی مولایمان حضرت امام ابی الحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام می باشد که از رساله طب الرضا علیه السلام روایت می شود، آن حضرت می فرمایند:

سفارش اکید می کنم که از خوردن ماهی و تخم مرغ در یکبار پرهیز کنید زیرا ترکیب این دو غذا در معده با هم جهازهای هاضمه را دچار رنج خواهد کرد و مقدمات بیماری نقرس، قولنج، بواسیر و درد دندان را فراهم خواهد آورد.

توصیه می کنم که از زیاده روی در خوردن پیاز خودداری کنید زیرا پیاز زیاد رنگ نشاط و شادی را از چهره می برد و سایه ای غم انگیز به سیما فرو می اندازد.

خوردن قلوه و جهازات درونی گوسفند (سیرابی، شیردان) درست نیست چون این نوع خوراکیها برای مثانه زیان بخش است. یادآور می شوم که باشکم سیر حمام نگیرد چون سبب تولید قولنج می شود و استحمام با آب سرد پس از خوردن گوشت ماهی جائز نیست چون این کار با خطر فلج شدن توأم میباشد.

شب هنگام بالنگ نخورید زیرا بالنگ خوردن در شب روی چشمها اثر نامطلوب می گذارد و مردمک را به عارضه دوربینی تهدید می کند.

از افراط در خوردن تخم مرغ بپرهیزید زیرا این افراط کبد را از عمل منظم باز می دارد و در سر و معده بادهای زیانبخشی بوجود می آورد. شکم را از تخم مرغ پخته پر نکنید تا به تنگی نفس و عارضه نفخ شکم دچار نشوید. افراط در خوردن انجیر زیان آور است. خوردن گوشتی که درست نپخته در معده کرم بوجود می آورد. آنانکه پس از خوردن شیرینی یا غذای گرم آب سرد می نوشند بزودی دندانهای خود را از دست خواهند داد.

کسانی که در مصرف گوشت گاو و شکار زیاده روی می کنند به اختلال مشاعر و بهت زدگی دچار شده و این اشخاص به مرض فراموشی و کند ذهنی مبتلا می شوند. کسی که نمی خواهد از درد مثانه بنالد حتی لحظه ای هم نباید ادرارش را نگه دارد اگر چه در پشت اسبی سوار باشد.

آنکس که می‌خواهد معده‌اش آزار و آسیب نبیند تا دست از غذا نکشیده آب ننوشد آنانکه توأم با غذا خوردن آب می‌نوشند دستگاه هاضمه را از ابتدای کارش از کار باز می‌دارند. اینها به عارضهٔ رطوبت و ضعف دستگاه گوارشی مبتلا خواهند شد زیرا نوشیدن آب در اول غذا معده را از هم باز می‌کند و عارضهٔ گشادی معده پدید می‌آورد.

کسانی که به ضعف حافظه دچارند بهتر است که همه روزه هفت مثقال کشمش سیاه ناشتا بخورند و روزانه هم سه تکه زنجبیلی که در عسل خوابانده باشند با کمی خردل ضمن غذای روزانه خود بخورند، برای تقویت نیروی فکری خوب است همه روزه سه دانه هلبله را بانبات کوبیده بخورند.

اگر کسی می‌خواهد در فصل زمستان از بیماری زکام (سرماخوردگی) در امان بماند همه روزه سه قاشق عسل بخورد، هر کدام از عسل‌های فاسد و صالح علاماتی دارند، آن دسته از عسل‌ها که وقتی جلوی دماغ می‌گیری بوی تندش شما را به عطسه وامی‌دارد و یا عسلی که چشیدنش آدم را به سکر و سستی می‌اندازد و آن عسل‌هایی که زبان آدم را می‌سوزاند عسل‌های خوبی نیستند این عسل‌ها قاتل جان آدمی می‌باشد. برای جلوگیری از زکام در روزهای تابستان، پرهیز از آفتاب و خوردن روزی یک عدد خیار سود فراوان دارد.

کسانی که می‌خواهند همیشه سرحال و با نشاط باشند تا می‌توانند از شام شب بکاهند و شبها سبک‌بار به رختخواب بروند.

کسانی که می‌خواهند گوش‌هایشان سست و فرو آویخته نباشد و یا اینکه از افتادن و بزرگ شدن لوزتین خود بیمناک هستند بهتر است هر وقت که شیرینی می‌خورند به دنبالش اندکی سرکه غرغره کنند.

کسانی که به دندان خود علاقمندند قبل از خوردن شیرینی کمی نان بخورند.

شفای امراض چشم

در کتاب الخواص اصفهانی (ره) از مولایمان حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که سورهٔ «حم سجده» را بنویسد و با آب باران بشوید و به این آب سرمه را بساید و

در چشم کشد همه امراض چشم از او زائل شود و اگر سرمه نباشد همان آب را در چشم بریزد که همان خاصیت را دارد.

ایضاً اگر کسی درد چشم داشته باشد از اول سوره تبارک الملک تا آیه و بئس المصیر (۶-۱) را سه روز و هر روز سه مرتبه بخواند و بر چشم بدمد در آن زایل می شود انشاءالله و علماء گفته اند که سوره «منافقین» را به جهت دفع درد چشم و یا هر دردی که باشد و به جهت دمل ها و جراحات ها بخواند شفا می یابد انشاءالله تعالی.
ایضاً در حاشیه زاد المعاد علامه مجلسی است که جهت درد چشم هفتاد بار این آیه شریفه را بخواند و بر چشم بدمد:

«وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا نُكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ» (یس ۶۹)

و مروی است در خواص سوره «اخلاص» که هر کس را درد چشم باشد پنجاه بار این سوره را بخواند و هر بار ده مرتبه «بسم الله الرحمن الرحيم» گوید و به پشت دست خود بدمد و بر چشم مالد شفاء یابد انشاءالله.

در تسهیل الدواء است که اگر در چشم کسی سفیدی (لکه های سفید چشم) پیدا شود سوره مبارکه «بینه» را بنویسد و با خود نگاه دارد سفیدی چشم او برطرف می گردد انشاءالله تعالی.

ایضاً از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که صاحب درد چشم و درد سپرز سوره «الرحمن» را بنویسد و با خود نگهدارد شفا می یابد انشاءالله.

همچنین از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت نموده که فرمودند چشمم درد گرفت به مرتبه ای که چیزی را نمی دیدم حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم دست خود را بر چشم مالید و فرمود:

«بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اكْفِهِ الْحَرَّ وَالْبَرْدَ وَبِقِهِ الْأَلْبَانِ وَالْبَلَاءَ»

فرمود درد چشم از من برطرف گردید و دیگر هیچ وقت درد چشم ندیدم و از سرما و گرما متأذی نشدم.

در طب الاثمه از حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله و سلم روایت نموده که در خضاب چهار خصلت می باشد باد (عوامل بیماری) در گوش را خارج می نماید و پرده را از چشم

برطرف می نماید (باعث روشنائی چشم می گردد).

وروایت نموده که با حناء خضاب نماید بدرستیکه آن چشم را روشن می نماید، موی را می رویاند، بوی (بدن) را خوش می نماید و همسر را ساکن می گرداند.

واز ابی الخصیب روایت نموده که گفت: چشمم سفید شده بود و چیزی نمی دیدم پس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را در خواب دیدم گفتم: ای آقای من به چشمم آنچه را که می بینی اصابت نموده، فرمودند: عَنَاب را بگیر و آن را بساب و با آن اکتحال کن (در چشم بکش).

پس من عَنَاب را گرفتم و آن را با هسته اش ساییدم و در چشم کشیدم، پس چشمم از تاریکی نجات یافته و روشن گردید و نگاه کردم و دیدم که سالم شده است.

وروایت نموده که مردی بر مولایمان حضرت ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق علیه السلام وارد شد و از بیماری چشمش شکوه می کرد، پس حضرت به او فرمودند: چرا از این اجزاء سه گانه استفاده نمی نمایی: صَبْر، کافور، مرّ، پس آن مرد چنان کرد و بیماری او بهبود یافت.

مؤلف: منظور این است که این اجزای دارویی که اصل و صحیح هم باشد را ساییده واز آن در چشم بکشد.

وروایت نموده که پیامبر صلی الله علیه و آله به سلمان نظر فرموده در حالیکه درد چشم داشت پس آن حضرت فرمودند: خرما نخور و برطرف چپ نخواب.

در طب الائمه از یونس روایت نموده که سفیدی در چشم عارض شد پس بر حضرت امام ابی عبدالله الصادق علیه السلام وارد شدم واز آن بیماری به حضرتش شکایت نمودم فرمود تطهیر کن (وضو بگیر) و دو رکعت نماز بخوان (نماز مستحبی) و بگو:

«يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا سَمِيعَ الدَّعَوَاتِ يَا مُعْطِيَ الْخَيْرَاتِ أَعْطِنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَقِنِي شَرَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْهَبْ عَنِّي مَا أَجِدُ فَقَدْ غَاظَنِي الْأَمْرُ وَأَحْزَنَنِي»، یونس گفت آنچه را که امر فرمودند انجام دادم پس خداوند آن عارضه را از من برد و حمد خدای تعالی .

شب کوری و روشنائی چشم

در کتاب الخواص اصفهانی (ره) از مولایمان حضرت جعفر بن محمد علیه السلام منقول است که هرکس سوره «عبس» را هفت بار بخواند به جهت روشنائی چشم شفا یابد و اگر به صاحب رمد و شب کور هم بخواند شفا یابد و روایت است که سوره «عم یثسائلون» را بعد از نماز بخواند روشنائی چشم او زیاد گردد.

ایضاً شیخ اصفهانی (ره) نقل نموده سوره مبارکه «تکویر» را با گلاب بنویسد و هر روز مقداری از آن را در چشم کشد روشنائی چشم او زیاد شود و اگر این سوره را بر چشمی که رمد یا مرض دیگری داشته باشد بخواند شفا یابد.

ایضاً از حضرت صادق علیه السلام منقول است که برای روشنی چشم بیست و یکبار سوره «قدر» را بخوانند.

همچنین در کتاب دروع الواقیه سید بن طاووس (ره) روایت است که در هنگام رؤیت هلال اول هر ماه هفت بار سوره مبارکه «فاتحه» خوانده می شود، پس بدرستیکه هر کس سوره «فاتحه» را هنگام رؤیت هلال اول ماه هفت بار بخواند در آن ماه از چشم درد در امان می باشد انشاءالله تعالی.

نماز به جهت درد چشم

در مستدرک محدث نوری (ره) است که به جهت درد چشم دو رکعت نماز می خوانی و در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد، سه مرتبه سوره کافرون و سه مرتبه این آیه شریفه را می خوانی:

«وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقِهِ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ» (انعام- ۵۹).

جهت ریختن موی پلک چشم

در بحر المنافع آورده است که جهت علاج ریختن موی پلک چشم این آیات را بخواند و همچنین نوشته بر خود بیاویزد آیات این است:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (بقره ۱۹۹) - أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَأَيَسَتَوْوْنَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَأَيْهُدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ» (توبه ۱۹).

بر طرف نمودن تب

در حاشیه منهاج علامه (ره) مذکور است که به خط حضرت امام رضا علیه السلام یافتند که به جهت تب بر سه قطعه کاغذ این کلمات را بنویسند و شخص تب دار هر روز یک قطعه از کاغذها را بلع نماید بعد از آنکه سه مرتبه بر کاغذها سوره قل هو الله خوانده باشد، در کاغذ اول بنویسد:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَاتَخَفِ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى»

بر قطعه دوم بنویسد:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَاتَخَفِ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ»

و بر قطعه سوم بنویسد:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَ أَلَاءُ مَرْتَبَارِكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ» (اعراف ۵۴).

ایضاً در حلیه از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که عناب تب را برطرف می کند

همچنین در جنةالواقیه کفعمی (ره) است که اگر سوره «سجده» را بر خود آویزان نماید از تب و درد شقیقه در امان می باشد.

ایضاً فیض کاشانی (ره) نقل می نماید که جهت خلاصی از تب اسم مبارک «المنان» و «الغفور» را بر سه تکه کاغذ بنویس و آن کاغذ را بخورد شفا یابد انشاءالله.

از مولایمان حضرت امام صادق علیه السلام روایت است که فرمودند: هر کس سوره مبارکه فاتحه را بر قدح (ظرف) آب چهل بار بخواند و آن آب را بر روی کسی باشد که تب دارد تب او از بین می رود انشاء الله تعالی.

ایضاً در بعضی کتب امامیه است که اگر کسی تب داشته باشد سوره «العافیات» را بر ظرف سفال نو بنویسد و به آب باران بشوید و قدری شکر به آن اضافه نموده و بیاشامد شفا یابد انشاء الله.

و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که سوره «واللیل» را بنویسد و بشوید و به کسی دهد که دائم تب دارد تب او زائل می شود.

ایضاً جهت رفع تب در حاشیه زاد المعاد علامه مجلسی (ره) است که این آیه شریفه را بر نخی بخواند (و بدمد) و به گردن او یزان نماید شفا یابد انشاء الله آیه این است: «إِنِّي أَنْتَبِرُ بِكُمْ فَاسْمَعُونِ» (یس ۲۵).

نماز جهت تب

در مستدرک محدث نوری (ره) از مولایمان حضرت امام ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق علیه السلام روایت نموده که فرمودند: هر گاه یکی از شما تب کرد پس به تنهایی داخل خانه گردد و دو رکعت نماز بخواند و سپس گونه راست صورت را بر زمین گذاشته و ده مرتبه بگوید «یا فاطمه بنت محمد» پس بگوید «أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَى اللَّهِ فِيمَا نَزَلَ بِهِ» پس بدرستیکه بر طرف می گردد انشاء الله. نماز دیگر برای شخص مبتلا به تب به این طریق است که دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت سه مرتبه سوره حمد و سه مرتبه این آیه شریفه را بخواند:

«أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ» (اعراف ۵۴).

رفع سیلعه (غدد سرطانی و زائد)

در طب الأئمه از عبدالله بن سنان روایت است که مردی به خدمت مولایمان امام ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق علیه السلام از سیلعه ای که در او عارض شده بود شکایت نمود، پس حضرت به او فرمودند: سه روز روزه بگیر، سپس در روز چهارم در هنگام

ظهر غسل کن و خود را در مقابل پروردگارت ظاهر نما (به بام یا صحرا برو) در حالیکه پارچه تمیزی همراه داشته باشی پس چهار رکعت نماز بخوان (دو نماز دو رکعتی) و در آن تا آن مقداری که مقدور می باشد قرآن بخوان و تضرع کن سپس وقتی که نماز تمام شد لباس خود را بیرون بیاور و آن پارچه تمیز را (مانند لنگ) بر خود ببند و گونه راست خود را به زمین بچسبان و با تضرع و خشوع و گریه بگو:

یا واجدُ یا ماجدُ یا أحدُ یا کریمُ یا حنانُ یا قریبُ

ای خدای واحد، ای صاحب عظمت، ای یکتا، ای مهربان، ای بخشنده، ای نزدیک،

یا مُجیبُ یا أرحمَ الرَّاحمینِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

ای جواب دهنده، ای رحم کننده ترین رحم کنندگان بر محمد و آل او صلوات

بفرست

وَاکْشِفْ ما بَی مِنْ مَرَضٍ وَالْبِسْنی الْعافیةَ الْکافیةَ الشَّافیةَ

و آنچه در بیماری در من است برطرف فرما و در دنیا و آخرت عافیت

فی الدُّنیا وَالْآخِرَةِ وَامْنُنْ عَلَی بَیْتَمَامِ النِّعْمَةِ

کامل و تمام بر من بپوشان و منت بگذار بر من به اتمام نعمت

وَآنْهَبْ ما بَی مِنْ ضَرِّ فَقْدِ آذَانِی وَغَمَّانِی.

و آنچه که در من می باشد از ناراحتی را برطرف بفرما که مرا از زرده و ناراحت نموده است.

پس حضرت امام صادق علیه السلام فرمودند: و بدان که آن به تو نفع نمی بخشد تا وقتی

که امید معالجه به غیر از آن را داشته باشی، پس آن مرد آنچنان که حضرت فرموده

بودند انجام داد و از آن بیماری عافیت یافت.

□

بیماری و درد قلب

در مکارم الاخلاق است که برای درد قلب این آیات را بر آب می خوانی و می نوشی:

«لَنْ أَنْجِیتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنْکُونَنَّ مِنَ الشَّاکِرِینِ (یونس ۲۲) - سَیُهْزَمُ الْجَمْعُ وَیُوَلُّونَ

النُّبْرَ - بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أُنْهِی وَأَمْرٌ (قمر ۲۵ و ۲۶) - إِنْ اللّٰهُ یَمْسِکُ

غفوراً (فاطر ۴۱)».

ونیز آورده که این آیات شریفه را بر آب می خوانی و می نوشی در حالیکه دست بر قلب گذاشته باشی و همچنین نوشته و برگردن بیمار آویزان می نمایی آیات این است:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ - رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ (آل عمران ۸ و ۹) - الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ - الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ (رعد ۲۸ و ۲۹) - لَنُنَّ أَنْجِيَنَّاهُ مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ (يونس ۲۲)».

تنگی قلب

در مکارم الاخلاق طبرسی است که به جهت تنگی قلب هفده روز هر روز دو مرتبه سوره «الم نشرح» را می خوانی یک مرتبه صبح و یک مرتبه شب.

رفع سینه پهلو

در حاشیه زادالمعاد علامه مجلسی (ره) مسطور است که شخص مبتلا به سینه پهلو این آیه شریفه را نوشته به پهلو ببندد: «وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ» (یس ۶۶).

رفع سرفه

در تسهیل الدواء است که از خواص این آیه شریفه این است که چون آن را بر آب بخوانند و صاحب سرفه آن آب را بخورد شفا یابد، آیه این است:

«أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ» (مؤمنون ۱۱۵ - ۱۱۶).

ایضاً در خزانه الاسرار از مولایمان حضرت امام صادق علیه السلام روایت است که اگر سوره «زخرف» را بنویسد و با آب باران بشوید و به کسی دهند که سرفه می‌کند تا بیاشامد شفا می‌یابد انشاءالله تعالی.

رفع درد سینه

در خواص السور آورده که اگر کسی درد سینه داشته باشد این آیات شریفه را بر آب بخواند و مقداری به او دهد تا بخورد و مقداری بر سینه او مالد شفا یابد انشاءالله تعالی آیه این است: «قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي - وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي - وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي - يَفْقَهُوا قَوْلِي» (طه ۲۵-۲۸).

رفع درد پهلو

در حاشیه منهاج و تسهیل الدواء از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله مروی است که هر کس را درد پهلو باشد سه مرتبه دست بر محل درد بمالد و در هر مرتبه بگوید: «أَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللَّهِ وَ أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَ قُدْرَتِهِ عَلَى مَا يَشَاءُ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ». و اگر این آیه را بر کاغذی نویسد در وقت سحر و آن را بر مریضی که درد پهلو داشته باشد بیاویزد نفع زیادی بخشد و اگر هم و غم داشته باشد زایل گردد آیه این است:

«وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ» (انعام ۱۷-۱۸).

درد کبد

شیخ اصفهانی در کتاب خواص آورده که اگر سوره مبارکه قدر در ظرف سفالین بنویسد و آن را با آب باران بشوید و قدری شکر به آن اضافه نماید و

صاحب درد کبد (جگر) از آن بخورد شفا یابد انشاء الله.

□

رفع یرقان

در بحر المنافع و تسهیل الدواء است که به جهت دفع یرقان و زردی صورت و پوست، سوره «سبأ» را بنویسد و بشوید و بخورد و صورت خود را نیز با آن آب بشوید نافع است انشاء الله.

ایضاً در مجمع و تسهیل الدواء و کتاب بحر المنافع است که به جهت یرقانی که چشم را زرد نماید این آیات را بنویسد و صاحب بیماری بر خود بندد:

«قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ
قَالُوا رَبَّنَا يَظُنُّ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَ لَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ».

□

رفع درد مفاصل

در حلیة المتقین از مولایمان حضرت امام باقر علیه السلام روایت است که شخصی به آن حضرت از درد مفاصل شکایت نمود فرمود که این دعا را بخوان:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمَائِكَ وَبِرَكَاتِكَ وَدَعْوَةِ نَبِيِّكَ الطَّيِّبِ الْمُبَارَكِ الْمَكِينِ عِنْدَكَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِحَقِّهِ وَبِحَقِّ وَصِيِّهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِحَقِّ سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ
الْجَنَّةِ إِلَّا نَهَبْتَ عَنِّي شَرَّ مَا أَجِدُ بِحَقِّهِمْ بِحَقِّهِمْ بِحَقِّهِمْ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ»

چون این دعا را خواند در همان ساعت درد ساکت شد.

□

وَرَم و سرد پا

در طب الاثمه از جناب مفضل بن عمر (راوی توحید مفضل و راوی طولانی ترین

روایت علائم الظهور و اعظام اصحاب امام صادق علیه السلام روایت نموده که گفت: از امام صادق علیه السلام سؤال نمودم که یابن رسول الله، در پای من تورم (ودرد) شدیدی عارض شده تا حتی هنگامی که راه می‌روم در مسافت بین منزل و منزل شما دو مرتبه می‌نشینم، حضرت علیه السلام فرمودند: ای مفضل از شیر شتران (ماده‌ای که بچه‌دار شده‌اند) بنوش، گفت: پس از آن نوشیدم و خداوند آن عارضه را از من برطرف فرمود.

دفع درد ساقهای پا

در مصباح شیخ کفعمی از مولایمان حضرت امام صادق علیه السلام روایت است که جهت درد ساقهای پا هفت مرتبه بر آن این آیه شریفه را بخوان:

«وَ اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا» (کهف ۲۷).

رفع درد پیه‌های پا

در طب الأئمه از مولایمان حضرت امام علی بن الحسین علیه السلام روایت است که مردی به خدمت حضرت امام حسین علیه السلام شکایت نمود وگفت: یابن رسول الله، در پی پاهایم دردی است که مرا از برخاستن انداخته است، حضرت فرمودند: چرا از عوده استفاده نمی‌کنی؟ گفت: آن را نمی‌دانم، حضرت فرمودند: هنگامی که درد را احساس نمودی دستت را بر آن بگذار و بگو:

«بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ» سپس این آیه را بر آن بخوان: «وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ» (زمر ۶۷).

رفع و پیشگیری فلج

در طب الائمه روایت نموده که فلج بر شخصی عارض شد، پس حضرت امام صادق علیه السلام به او فرمود: هنگامی که به رختخواب خود می‌روی این دعا را بخوان:

«بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَكَفَرْتُ بِالطَّاغُوتِ اَللّهُمَّ احْفَظْنِي فِي مَنَامِي وَيَقَظَّتِي اَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَجَلَالِهِ مِمَّا اَجْدُ وَاَحْزَنُ»، آن شخص گفت این را انجام دادم و بهبودی یافتم.

و در روایت دیگر آورده که شب جمعه در هنگام سحر و بعد نماز شب و استغفار نمودن این دعا را بخواند.

در مکارم الاخلاق طبرسی از مولایمان حضرت امام ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق علیه السلام روایت است که فرمودند: خوردن خربزه ناشتا باعث فلج می‌گردد.

□

درد ران

در حاشیه منهاج روایت است که شخصی به خدمت مولایمان حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام از درد ران شکایت نمود حضرت فرمودند آب گرمی را در طشت کن و در میان آن بنشین و دست بر موضعی که درد می‌کند بگذار و این آیه را بخوان:

«أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كَلِّشِيءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ» (انبیاء ۳۰).

□

نماز جهت درد گردن

محدث نوری (ره) در مستدرک الوسائل روایت می‌نماید که برای رفع درد گردن دو رکعت نماز بخوان و در هر رکعت یک مرتبه حمد و سه مرتبه سوره «زلزال» را می‌خوانی.

□

نماز جهت درد پا

محدث نوری (ره) در مستدرک الوسائل روایت نموده که برای رفع درد پا دو رکعت نماز می‌خوانی در هر رکعت یک مرتبه حمد و از «أَمِنَ الرَّسُولُ» تا آخر سوره بقره را می‌خوانی.

□

درد دستها

در تسهیل الدواء است که جهت علاج درد دستها این آیه را بنویسد و بر آن ببندد:
**«وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ، غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ
 يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَ لِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَ كُفْرًا، الْآيَةُ»** (مائده
 ۶۴).

□

رفع سوختگی

در حاشیه منهاج و کتاب خواص است که به جهت رفع سوختگی آتش این آیه را بر برگ مورد^۱ بمالد به زودی شفا یابد:
**«أَفْرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ - نَحْنُ جَعَلْنَاهَا
 تَذْكِرَةً وَ مَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ»** (واقعه ۷۱ - ۷۳).

□

رفع بوی دهان

در حاشیه منهاج علامه و تسهیل الدواء مروی است که شخصی به مولایمان حضرت امام موسی بن جعفر علیه السلام از بوی نامطلوب دهان شکایت نمود حضرت فرمود در

۱- «برگ مورد» نوعی از گیاهان دارویی است.

سجده بگو:

«يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهَ يَا رَحْمَنُ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ يَا إِلَهَ الْأَلِهَةِ يَا مَالِكَ الْمُلْكِ وَيَا مَلِكَ الْمُلُوكِ إِشْفِنِي بِشِفَائِكَ مِنْ هَذَا الدَّاءِ وَاصْرِفْهُ عَنِّي فَإِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ أَتَقَلَّبُ فِي قَبْضَتِكَ»

راوی گفت یک مرتبه این دعا را در سجود خواندم شفا یافتم.

در المحاسن از مولایمان حضرت امام ابی الحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام روایت است که فرمودند: انجیر بوی دهان را می برد و استخوان را محکم می کند و موی را می رویاند و درد را می برد که با وجود آن احتیاجی به دوا نباشد. در خصال روایت است که مولایمان حضرت جعفر بن محمد الصادق علیه السلام فرمودند پیاز را بخورید که در آن سه خاصیت می باشد: بوی دهان را پاک می کند و لثه را محکم می نماید.

□

درد معده

در تسهیل الدواء است که آیه «رَبَّنَا لَا تَزِرْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِزْمَتِنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ» (آل عمران ۸) را بر خرما یا مانند آن سه نوبت بخواند و به کسی که درد معده داشته باشد داده بخورد صحت یابد انشاءالله.

□

دفع خون دماغ

در مصباح کفعمی است که چون این آیات را بر پیشانی صاحب رعاف نویسد خون بسته شود (البته باوضو باشند):

«إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأَوْكَ إِلَىٰ مَعَادٍ - وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ - وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَائِكِ وَيَا سَمَاوَاتِ اقْبَلِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقْضِي الْأَمْرَ وَاسْتَوْتِ عَلَيَّ الْجُودِيَّ وَقِيلَ بُعْدًا

يَلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ لِكُلِّ نَبَاءٍ مُسْتَقَرٌّ لِكُلِّ نَبَاءٍ مُسْتَقَرٌّ. (قصص ۸۵، انعام ۱۳، هود ۴۴).

نوع دیگر آن که فقط همان آیه قیل یا ارض (۴۴ هود) را بر پیشانی بنویسد تا خون قطع گردد.

رفع بواسیر

در طب الائمه روایت نموده که زیاد نشستن در بیت الخلاء باعث بواسیر می‌گردد. در مکارم الاخلاق از حضرت امام صادق علیه السلام روایت است که از آن حضرت در مورد تره پرسیدند، آن حضرت فرمودند: در آن چهار خاصیت است: بوی دهان را می‌برد، بادها (عوامل بیماری زا) را از بدن خارج می‌نماید، بواسیر را قطع می‌نماید و کسی که خوردن آن را ادامه دهد از بیماری جذام پیشگیری می‌نماید. و در محاسن روایت است که حضرت ابی الحسن علیه السلام تره را در بستان می‌خورد و می‌فرمود این برای بواسیر خوب است.

در مکارم الاخلاق از ابن بکیر از مولایمان حضرت امام جعفر بن محمد الصادق علیه السلام روایت است که فرمودند:

سنبج امان و پیشگیری از بواسیر و تقطیر بول (قطره قطره آمدن ادرار) می‌باشد.

سرگیجه

در بحر المنافع است که شخص مبتلا به سرگیجه این آیات شریفه را بنویسد و به خود ببندد رفع گردد انشاءالله تعالی آیات این است:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ - وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ بَأْيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاجِرُ كَذَّابٍ» (مؤمن ۲۲ - ۲۴).

سَرْدَرْد

در جنه‌الامان الواقیه شیخ کفعمی (ره) مذکور است اگر سوره مبارکه «قلم» را بر شخصی که دچار سردرد می‌باشد اویزان نمایند درد او ساکت می‌گردد انشاءالله تعالی. و در مستدرک محدث نوری (ره) است که برای رفع سر درد دو رکعت نماز می‌خوانی، در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد، سه مرتبه سوره قل هو الله و سه مرتبه این آیه شریفه را قرائت می‌نمایی:

«رَبِّ اِنِّي وَ هَنْ الْعَظْمُ مِنِّي وَ اسْتَعَلَّ الرَّاسُ شَيْبًا وَ لَمْ اَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا» (مریم ۴).
کلمه «قال» که در ابتدای آیه می‌باشد در روایت مذکور نبود.

و نیز در کتاب الخواص از مولایمان حضرت ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق علیه السلام روایت است که هر کس سوره «سجده» را بنویسد و بر کسی بنهد که تب داشته یا دچار دردسر و غش باشد شفا یابد انشاءالله. و همچنین آورده که چون کسی دردسر داشته باشد این آیات را بنویسد و بر سر ببندد سردرد او برطرف می‌شود انشاءالله تعالی آیات این است:

«بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ - کَهِیْعَص - ذِکْرُ رَحْمَةِ رَبِّکَ عَبْدَهُ زَکَرِیَّا - اِذْ نَادٰی رَبَّهُ بِدَآءِ خَفِیًّا - قَالَ رَبِّ اِنِّي وَ هَنْ الْعَظْمُ مِنِّي وَ اسْتَعَلَّ الرَّاسُ شَيْبًا وَ لَمْ اَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا» (مریم ۱ - ۴) و از «وَالَّذِينَ مَعَهُ اشْدَاءُ عَلٰی الْکُفَّارِ» (آیه ۲۹). تا آخر سوره فتح را نیز دنبال آن بنویسد. و در بعضی کتب است که هفت مرتبه آیه‌الکرسی را به نیت سردرد بخواند شفا می‌یابد انشاءالله تعالی.

در مکارم الاخلاق از ابن حنظله روایت نموده که گفت به مولایمان حضرت امام ابی جعفر محمد بن علی الباقر علیه السلام از سردردی که به من عارض شده بود شکایت نمودم فرمودند وقتی که به تو عارض شد بگو:

«لَوْ كَانَ مَعَهُ اِلَهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ اِنَّا لَا نَبْتَغُوْا اِلٰی ذِي الْعَرْشِ سَبِيْلًا - وَاِنَّا قَبِيْلٌ لَّهُمْ تَعَالَوْا اِلٰی مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلٰی الرَّسُوْلِ رَاٰیْتَ الْمُتَنَافِقِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْكَ صُدُوْدًا».

در محاسن از حسین بن علوان از مولایمان حضرت امام ابی جعفر محمد بن علی الباقر علیه السلام روایت نموده که فرمودند اگر سر کسی درد بکند روغن کنجد را در بینی نماید.

رفع درد دندان

شخصی به خدمت مولایمان حضرت صادق علیه السلام از درد دندان شکایت نمود که از زیادی درد شبها بیدار می باشم حضرت فرمودند هر گاه اثر درد ظاهر شد دست بر موضع درد بگذار و سوره حمد و توحید و قدر را بخوان و بعد از آن این آیه را یک بار بخوان:

«وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ» (نمل ۸۸).

ایضاً در طب الائمه است که هر کس مبتلا به درد دندان بشود انگشت خود را بر آن بگذارد و هفت مرتبه بگوید:

«هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ» (ملک ۲۳).

در بحر المنافع است که هر کس در هنگام عطسه کردن سوره حمد را بخواند و زبان را بر روی قسمتهای جلوی دندان بگرداند در همه عمر به درد دندان مبتلا نگردد انشاءالله تعالی.

شیخ کفعمی (ره) در جنة الامان الواقیه نقل نموده که اگر سوره مبارکه «قلم» را بر کسی که دندان درد دارد آویزان نمایند درد او ساکت می گردد انشاءالله تعالی.

و در طب الائمه از عطاء روایت نموده که گفت به امام صادق علیه السلام شکایت نمودم از درد و ناراحتی که به دندانهایم عارض شده بود پس فرمودند هفت مرتبه بر آن بخوان:

«بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ أُسْكُنُ بِقُدْرَةِ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَكَ فَإِنَّهُ قَابِرٌ مُّقْتَدِرٌ عَلَيْكَ وَعَلَى الْجِبَالِ فَأَنْبَتَهَا وَأَنْبَتَكَ فَقَرِّ حَتَّى يَأْتِيَ فِيكَ أَمْرُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ» (طه ۷۷ - ۷۹).

معنای دعا این است «به نام خدا و بواسطه خداوند، ساکن شو به واسطه یا به خاطر قدرت خداوندی که تو را خلق فرمود، پس بدرستی که او توانا و مسلط بر تو و بر کوهها می باشد پس آن را رویاند (از پوسته زمین خارج نمود) و تو را رویاند، پس تسکین بیاب و آرام شو تا آنکه امر خداوند در مورد تو برسد و صلوات خداوند و بر محمد و آل آن حضرت»، کسی که بگوید مگر دندان را هم می توان مخاطب قرار داد دور از حقائق عالم آفرینش بوده و خالق عالم را نیز اصلاً نشناخته است و الا تمام مخلوقات جهان مسخر فرمان الهی و در حال تسبیح و تقدیس ذات مقدسش می باشند اگر چه جاهلان از آن غافل هستند.

درد کمر

در تسهیل الدواء است این آیات را بنویسد با خود نگه دارد شفا یابد انشاءالله:

«لَا تَخَافُ دَرْكًا وَلَا تَخْشَى - فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ وَ أَضَلَّ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى - وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ». (طه ۷۹-۷۷).

ایضاً در حاشیه زادالمعاد علامه مجلسی (ره) است که به جهت درد کمر این آیه شریفه را نوشته با خود نگه دارد: «بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَ جَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ» (یس ۲۷). و به جهت قبض (گرفتگی) و سستی کمر این آیه را نوشته و به بام اندازد:

«وَ مَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا كُنَّا مُنْزِلِينَ» (یس ۲۸).

□

به هوش آمدن مصروع

در کتاب خواص اصفهانی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که سوره «واللیل» را در گوش کسی که مصروع و بی هوش است بخوانند بهوش می آید.

و مرحوم اصفهانی نقل نموده که بعضی گفته اند سوره «تحریم» را اگر بر مریض بخوانند حال او بهتر می شود و اگر بر مصروع بخوانند بهوش می آید و اگر بر بی خواب بخوانند به خواب می رود.

و در حاشیه زادالمعاد علامه مجلسی (ره) مسطور است که جهت رفع جنون این آیه شریفه را نوشته در گردن آویزد: «وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَا مِنْ نَزَلٍ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ» (یس ۳۹).

صاحب خواص نقل نموده که آورده اند چون کسی دیوانه شود این آیات شریفه را در گوش او بخوانند بهتر می شود انشاءالله تعالی آیات این است:

«أَفْحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ - فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ - وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا جِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ - وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ» (مؤمنون ۱۱۵-۱۱۸).

رفع بسیاری بول

در حاشیه منهاج علامه سمنانی(ره) از ابن عباس روایت است که هرکس را بول بسیار آید در اول صبح ناشتا هفت بار از «لوانزلنا هذاالقران» را تا آخر سوره «حشر» بخواند شفا یابد انشاءالله تعالی.

□

درد مثانه

در تسهیل الدواء از مصباح شیخ کفعمی(ره) روایت است از مولایمان حضرت امام جعفر صادق که به جهت درد مثانه این آیات را در وقت خواب سه مرتبه و بعد از بیدار شدن یک بار بخواند: «أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ - أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ لِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ». (بقره ۱۰۶ - ۱۰۷).
و در مستدرک الوسائل روایت نموده که خربزه مثانه را پاک نموده و آن رامی شوید.

□

رفع سنگ مثانه

در حاشیه منهاج علامه سمنانی(ره) است که شخصی به مولایمان حضرت امام باقر(ع) از سنگ مثانه شکایت نمود حضرت او را امر فرمودند به خواندن این دعابعد از نماز شب در حال سجود:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ دُعَاءَ الْغَلِيلِ الذَّلِيلِ الْفَقِيرِ وَأَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ قَدِاشْتَدَّتْ فِاقَتُهُ وَقَلَّتْ حِيلَتُهُ وَضَعْفَ حَمَلُهُ وَالْحَجَّ عَلَيْهِ مِنَ الْخَطِيئَةِ وَالْبَلَاءِ دُعَاءَ مَكْرُوبٍ إِنْ لَمْ تُدْرِكْهُ هَلَكٌ وَإِنْ لَمْ تَسْتَنْقِذْهُ فَلَا حِيلَةَ لَهُ فَلَا تُحِيطَنَّ بِي يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ مَكْرَكَ وَلَا تُثَبِّتْ عَلَيَّ غَضَبَكَ وَلَا تَضْطَرَّنِي إِلَى النَّاسِ مِنْ رَوْحِكَ وَالْقُنُوطِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَطُولِ الصَّبْرِ عَلَيَّ الْآذَى اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا طَاقَةَ لِي بِبِلَائِكَ وَلَا غِنَاءَ بِي عَنْ رَحْمَتِكَ وَهَذَا بِنُ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَحَبِيبِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ بِهِ اتَّوَجَّهُ إِلَيْكَ فَإِنَّكَ جَعَلْتَهُ مَفْرَعًا لِلْخَائِفِ وَاسْتَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا هُوَ كَائِنٌ فَاكْشِفْ بِهِ ضُرِّي وَخَلِّصْنِي مِنْ هَذِهِ الْبَلِيَّةِ إِلَى مَا عَوَنْتَنِي مِنْ عَافِيَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا هُوِيَا

هُوَ يَا هُوَ انْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ.

مؤلف گوید: این دعای مولا یمان حضرت امام باقر علیه السلام دارای مضمون بسیار دقیقی است و از نظر معنا نیز قابل توجه اهل معرفت می باشد. و وارد شده است که چون سوره «انشراح» را بنویسی و بشویی تا صاحب دردمثانه بخورد دردش زائل میگرداند انشاءالله تعالی.

همچنین در بعضی کتب خواص آورده اند که سوره «الم نشرح» را به جهت دل درد بخواند شفا یابد و اگر بنویسد و بشوید و بخورد سنگ مثانه و همه دردها را زائل می کند. و در مستدرک الوسائل است که آب سوره الم نشرح می شکند سنگ ها را (ظاهراً سنگهای مثانه یا کلیه و غیر آن) و باز میکند مثانه را و برای سردی نفع می دهد. همچنین در حاشیه زادالمعاد علامه مجلسی (ره) مذکور است که جهت سنگ مثانه این آیه شریفه را با مشک و زعفران نوشته و بشوید و بخورد آیه این است:

«لِيُنْزِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَجِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ» (یس ۷۰)

درد خصیه و باد فتق

در تسهیل الدواء و تحصیل الشفاء آورده که به جهت درد خصیه و باد فتق این کلمات را بر روغن کنجد بخواند و بدمد و سپس آن بر محل درد بمالد:

«تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ - ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا - كَأَنَّ فِي أَنْخِيهِ وَ قَرَأَ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ - وَ نُخَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ - وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ». (بقره ۲۵۲، جاثیه ۷، لقمان ۷، اسراء ۸۲).

حبس البول

در حاشیه منهاج علامه سمنانی (ره) است از حمران روایت است که گوید به خدمت مولا یمان حضرت امام علی النقی علیه السلام نوشتم که قربانت شوم یکی از دوستان شما

نفیس خادم حبس البول دارد والتماس دارد که دعا نمایید به برکت آن شفا یابد و آنحضرت در جواب نوشت که خدایتعالی رفع مضرت بکند و از او مکروهات دنیا را بردارد و بسیار مبالغه فرمود بر آن کس که باید زیاد قرآن بخواند که به برکت آن شفا می یابد.

در امالی شیخ طوسی از حضرت امام رضا علیه السلام که برگ تُرب ادرار را به سرعت به جریان می اندازد و در روایت مکارم الاخلاق است که دانه های تُرب ادرار را به جریان می آورد.

عسر البول

در تسهیل الدواء از خواص الايات نقل شده است که هر کس این آیه را بجهت عسر البول (سختی خروج بول) و صاحب قولنج بخواند و بر صاحب علت بدمد شفا یابد انشاءالله، آیه این است:

«ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ» (بقره ۷۴).

درد گوش

در بحر المنافع و تسهیل الدواء است که به جهت درد گوش این آیات را نوشته و بر خود بیاویزد و نیز بخواند و به گوش بدمد:

«وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ - كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقُرْآناً فَبَشِيرَةً بِعَذَابٍ أَلِيمٍ». (اعراف ۲۰۴، لقمان ۷).

ایضاً این آیات را نیز نوشته و بر خود نموده و بر گوش بخواند و بدمد:

«وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهاً آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

الْكَافِرُونَ». (مومنون ۱۱۷).

رفع خارش گوش و جسم خارجی

در تسهیل الدواء است که برای خارش درون گوش این کلمات را بر گوش خوانده و

بدمد:

«يَسُّ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ - كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقُرْأَ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابِ الْيَمِّ»

(یس ۱ - لقمان ۷).

و جهت خارج نمودن جسم خارجی از گوش از حضرت امام باقر علیه السلام روایت است که

فرمودند:

سه مرتبه بگو: «اللَّهُمَّ أَخْرِجْهَا كَمَا انْخَلَتْهَا بِلا مَوْنَةٍ وَمَشَقَّةٍ» و با همان انگشتی که

آن جسم را داخل نموده بیرون بیاور، و نیز نقل نموده اگر کسی چیزی در گوش او رفته

باشد این چهار اسم را بر گوش بخواند خارج می‌گردد باذن الله تعالی:

«يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا حَلِيمُ يَا عَلِيمُ».

دفع سنگینی گوش

در حاشیه منهاج سمنانی است که شخصی به خدمت مولایمان حضرت امام

باقر علیه السلام از سنگینی گوش شکایت نمود، حضرت فرمودند که دست بر گوش بکش و این

آیات را بخوان از «لو انزلنا هذا القرآن» تا آخر سوره حشر.

و در روایت وارد شده که به جهت درد گوش این آیه شریفه را به روغن یاسمن یا روغن

بنفشه هفت مرتبه بخواند و در گوش بچکاند:

«كَأَنَّ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقُرْأَ - إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عِنْدَهُ

مَسْئُولًا» (اسری ۳۶).

صدای آزار دهنده در گوش

در کتاب الخواص اصفهانی(ره) است که گفته‌اند اگر کسی در گوش خود صداهای دروغین و آزار دهنده می‌شنود سوره مبارکه «الاعلیٰ» را بر گوش بخواند از او زائل شود انشاءالله تعالی.

ساکن نمودن درد اعضاء

در خواص السور آورده که اگر سوره مبارکه «غاشیة» را بر عضوی که درد و ناراحتی در آن باشد بخواند درد و ناراحتی آن تسکین می‌یابد انشاءالله تعالی و نیز آورده که چون سوره «ناریات» را نزد بیماری بخواند درد و ناراحتی که داشته باشد تسکین می‌یابد.

ساکن نمودن بیماران

شیخ کفعمی(ره) در جنة الامان الواقیه آورده که سوره مبارکه «مجادله» را نزد مریض بخوانند ساکن می‌گردد باذن الله تعالی. و نیز ذکر کرده که اگر سوره «تحریم» را نیز بر مریض بخواند مرض او برطرف می‌گردد.

معالجه جراحات و زخم و بیرون آوردن ذرات آهن

شیخ کفعمی(ره) در جنة الامان الواقیه آورده که اگر سوره مبارکه «حدید» را بر آهن (آنچه از جنس آهن می‌باشد و در بدن فرو رفته اعم از تیر و غیره) بخواند بدون ناراحتی از بدن خارج می‌گردد انشاءالله و اگر سوره مبارکه حدید را بنویسد و بشوید و با آب آن جراحات و زخم و ورم را بشوید بهبودی می‌یابد باذن الله عز و جل البته زخم و جراحات به وجهی باشد که به قران بی احترامی نگردد.

رفع حالت تهوع

در خواص السور آورده که اگر کسی حالت تهوع داشته و بسیار قی نماید این آیه شریفه را بنویسد و بشوید و به او دهد که بخورد شفا یابد: «وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ» (یس ۶۸).

درمان کوفتگی و شکستگی

صاحب خواص السور آورده که این آیه شریفه را چهل مرتبه بر قدری زیتون (ظاهراً منظور روغن زیتون می باشد) بخواند و محل کوفتگی و شکستگی را با آن چرب نماید شفا یابد انشاءالله تعالی آیه این است: «قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ» (یس ۷۸).

ساکن نمودن جراحت

میرزای نوری (ره) در مستدرک الوسائل از مجموعه شیخ شهید روایت می نماید که مولایمان حضرت صادق عليه السلام فرمود کسی که سوره «الطارق» را بشوید و با آب آن جراحت را بشوید ساکن شده و باز نمی شود.

حبس خون

در اللثالی فیض کاشانی (ره) مذکور است که برای حبس خون از هر جای بدن مانند زخمها یا جراحتهای غیره این آیه شریفه را بر آن بخواند و به آن موضع بدمد انشاءالله قطع می شود آیه این است:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْبَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَ لِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ» (حشر ۵)

دُمَل و جراحات

صاحب خواص السور آورده که اگر کسی زیاد دمل و جراحات داشته باشد سوره مبارکه «مؤمن» را بنویسد و با خود نگهدارد. و نیز آورده که صاحب دمل ها سوره مبارکه «حدید» را بنویسد و با خود نگهدارد شفا می یابد انشاءالله تعالی و نیز آورده که اگر سوره مبارکه «مرسلات» را بنویسد و با خود نگهدارد از ابتلا به دمل ها ایمن می گردد.

جهت کلیه ورمهای بدن

در طب الائمه از مولایمان حضرت جعفر بن محمد الصادق علیه السلام روایت نموده که فرمودند این آیه برای هر ورمی که در بدن باشد و شخص بترسد که به او آسیبی برساند نافع می باشد پس هر گاه خواستی آن را بخوانی باید طاهر باشی و با همان وضویی که برای نماز واجب گرفته ای یک بار قبل از نماز واجب و یک بار بعد از نماز آن ورم را به وسیله این آیه تعویذ کن (بر آن ورم آیه را بخوان) آیه این است:

از «لو أنزلنا هذا القرآن» تا آخر سوره حشر، پس اگر این را انجام دادی ورم ساکن می شود، انشاءالله.

خواب نمودن و بیهوشی بیماران

در دارالسلام محدث نوری (ره) از بحر المنافع و تسهیل الدواء مذکور است اگر این آیات را بنویسد و نزد سر خود بگذارد به خواب می رود:

«وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا - وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا - وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا - وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا - وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا» (نبا ۹ - ۱۳)

و نیز برای خواب نمودن بیماران نقل نموده که این آیه شریفه را بر پوست آهو بنویسد و آن را در میان ببندد (پوست نوشته شده را بپیچد) پس به خواب رود و تا این

آیه را از او جدا نکنند بیدار نمی شود باذن الله عز وجل: «وَالَّذِينَ إِذْ نُهِبَ مَغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ» (انبیاء ۸۷).

قوی شدن شخص ضعیف

میرزای نوری (ره) در مستدرک الوسائل از مجموعه شیخ شهید روایت می نماید که اگر شخص ضعیفی سوره مبارکه «القیامة» را بشوید و بخورد قوی می گردد بعون الله عزوجل.

دفع زردی چهره

در مکارم الاخلاق از موسی بن بکر روایت است که گفت: خدمت حضرت ابی الحسن علیه السلام رفتم، پس به من فرمود: تو را زرد چهره می بینم، تره بخور، پس خوردم و بهبودی یافتم.

فصل یازدهم

ادعیہ مربوط بہ اطفال

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is extremely faint and illegible.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a date. The text is illegible.

معالجه امراض اطفال

در حاشیه علامه است که برای معالجه اطفال این کلمات را بر آنها بخوانند: «بِسْمِ اللَّهِ أَرْزُقِكَ مِنْ كُلِّ عَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ» یا بر او بخواند: «أُعِيذُكَ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ».

دفع بی خوابی و گریه اطفال

در تسهیل الدواء است که برای معالجه بیخوابی و گریه کردن اطفال این تعویذ را نوشته بر ایشان بندند:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا وَعَنْتَ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ بِسْمِ اللَّهِ نَبِيِّ الْعِزَّةِ وَالْكَبْرِيَاءِ وَالنُّورِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ».

و برای معالجه ترس اطفال بر آنها سوره «زلزال» را بخوانند و نیز آن سوره مبارکه را بنویسد و همراه ایشان نماید.

و نیز به جهت بیخوابی و گریه کردن اطفال نوشتن اسماء اصحاب کهف و همراه

نمودن با کودک بسیار مجرب است و آن اسامی چنین است: «مکسکمینا تملیخا رطیونس ینبونس ساریونس کشیطونس قطمیرزبان تنور».

اسامی اصحاب کهف در نسخه دیگر این چنین وارد شده بود: «مکسلمینا ملیخا مکسینا مرطوس یوانس اریطانس اونوس کید سسطیوس قطمیر».

نوع دیگر به جهت بسیار گریستن و به خواب نرفتن اطفال و نیز دفع بی خوابی زنان این تعویذ را نوشته با خود نگه دارند:

«فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدًّا - ثُمَّ بَعَثْنَا هُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِئُوا أَمَدًا» (کَهْف ۱۱ - ۱۲)

ایضاً منقول است که هفت مرتبه سوره مبارکه «مطففین» را بخوانند به جهت دفع گریه کردن کودک.

ایضاً در حاشیه زادالمعاد علامه مجلسی (ره) مذکور است که جهت دفع بی خوابی اطفال این آیه را نوشته زیر گهواره (یا بالین) او گذارد:

«إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِنَّهَا هُمْ خَامِدُونَ» (یس ۲۹).

ایضاً مذکور است که جهت دفع گریه اطفال این آیه را نوشته بر ایشان بندد:

«وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَقْلًا يَشْكُرُونَ» (یس ۷۳).

در طب الائمه است که برای خواب اطفال مجرب است که در کاغذی می نویسی و بر گردنش آویزان می نمایی:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ، وَبِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ الْمُبَارَكَاتِ الَّتِي نَامَ بِهَا أَهْلُ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا، فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ، وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى، وَتَحْسِبُهُمْ أَيْقَازًا، وَهُمْ رُقُودٌ. أَفَمَنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ».

□

دفع گریه و چشم زخم از اطفال

در کتاب الخواص علامه اصفهانی (ره) از حضرت امام جعفر صادق عليه السلام روایت است که فرمودند هر کس سوره مبارکه «ابراهیم» را بر قطعه‌ای از حریر سفید بنویسد مشروط

بر اینکه با طهارت باشد و بر طفلی بندد که گریه می‌کند گریه او برطرف شود و از چشم زخم محفوظ ماند و به سهولت از شیر گرفته شود.

و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت است که سوره «رعد» را بنویسد و بر گهواره کودک بندد ترک گریه کردن نماید.

و از آن حضرت علیه السلام روایت است که فرمودند هر کس سوره ناس و فلق را بنویسد و بر گردن کودکان ببندد از دیو و پری و همه جنبندگان و از مرضی که آن را ام‌الصبيان می‌گویند محفوظ می‌ماند.

غش و بیهوشی کودکان (ام‌الصبيان)

در مکارم الاخلاق طبرسی روایت نموده از مولایمان حضرت جعفر بن محمد الصادق علیه السلام که به جهت بادی که عارض کودکان می‌گردد (منظور گرفتن نفس و حالت بیهوشی و غش که گاهی در اطفال ظاهر می‌گردد) سوره مبارکه حمد را هفت مرتبه با زعفران و مشک می‌نویسی و سپس آن را شسته و یک ماه از آن آب به کودک می‌دهی. و در روایت نوفلی است که مردی به خدمت آن حضرت عرض کرد که کودکی دارم که گاهی باد ام‌الصبيان عارض او می‌شود بطوریکه از او نا امید می‌شوم بخاطر شدت این حالت، پس حضرت علیه السلام همان دستور فوق را به او فرمودند، پس راوی گفت یک شب این عمل را انجام دادیم پس دیگر آن حالت بر او عارض نشد و هم او راحت شد و هم ما راحت شدیم.

دفع بول نمودن اطفال در خواب

در حاشیه منهج است که جهت بول کردن اطفال در خواب و جستن آنها این کلمات را نوشته بر ایشان ببندند:

« بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْعَرَبِيِّ الْهَاشِمِيِّ الْمَدَنِيِّ »

الْأَبْطَحَى التَّهَامَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِلَى مَنْ حَضَرَ الدَّارَ مِنَ الْعُمَرَاءِ أَمَا بَعْدَ فَإِنَّ لَنَا وَ لَكُمْ فِي الْحَيَاةِ سَبْعَةٌ فَإِنْ يَكُنْ فَاجِراً مُقْتِحِماً أَوْ دَاعِي حَقِّ مُبْطِلاً أَوْ مَنْ يُؤَدِّي الْوَلْدَانَ وَ يُفْرِغُ الصَّبِيَّانَ وَ يُبْكِيهِمْ وَ يُبَوِّلُهُمْ عَلَى الْفِرَاشِ فَلْيَتَوَضَّعُوا إِلَى أَصْحَابِ الْأَصْنَامِ وَ إِلَى عِبَدَةِ الْأَوْثَانِ وَ لِيَخْلُوا عَنْ أَصْحَابِ الْقُرْآنِ فِي جَوَارِ الرَّحْمَنِ وَ مَحَازِ الشَّيْطَانِ وَ عَنْ أَيْمَانِهِمْ الْفِرَارَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ عليه السلام».

البته این دو دعا را بنا بر نقل صاحب تسهیل الدواء باید بر پوست آهو نوشت اما ظاهراً اگر بر کاغذ نیز نوشته شود تأثیر خواهد داشت انشاءالله.

خوش زهنی کودک

در خواص السور منقول است که اگر اسم مبارک «المقیمت» را هفت بار بر آب باران یا آب روان بخوانند و به طفل بدهند خوشخوی و خوش ذهن می شود و هرچه را بشنود یاد بگیرد انشاءالله تعالی.

باهوش شدن طفل و حفاظت حمل از جمیع بلاها

در خواص السور روایت گردیده است که اگر سوره «الحاقه» را بنویسد و بشوید و به کودک شیرخوار دهد صاحب ذهن و هوش و دکاوت گردد و اگر سوره الحاقه را بنویسد و زن آبستن با خود نگهدارد فرزند او از همه آفات محفوظ ماند و اگر این سوره را بنویسد و بر کودک بندد از شر جن و همه امراض ایمن باشد.

بر طرف شدن درد اعضاء و حفاظت اطفال

ایضاً شیخ اصفهانی (ره) در خواص السور روایت نموده است که سوره «الحاقه» را بر روغن زیتون بخوانند و آن را در اعضاء مالند دردها به این روغن زائد شود و اگر این

روغن را بر مولودها بمالند از همه آفات و حیوانات موذی محفوظ ماند.

آسانی خروج دندانهای اطفال

میرزای نوری(ره) در خواص السور در مستدرک الوسائل از مجموعه شیخ شهید از مولایمان حضرت امام صادق علیه السلام روایت نموده اگر سوره «حجرات» را بنویسند و بشویند و با آن آب، دهان طفل را بشویند دندانهای طفل به آسانی و بدون رنج بیرون می آید باذن الله، و نیز روایت نموده سوره مبارکه «ق» را بشویند و با آب آن دهان طفل را شستشو دهند دندانهایش بدون رنج و بیماری بیرون می آید انشاءالله.

معالجه دیر زبان آمدن و گرفتن زبان اطفال

علامه اصفهانی(ره) در خواص السور آورده که اگر کودک دیر به سخن آید یا در سخن گفتن زبان او بگیرد و درست قدرت سخن نداشته باشد سوره مبارکه «بنی اسرائیل» را با مشک و زعفران بنویسد و بشوید و به او بدهد زبانش گشوده شود باذن الله (جلت عظمته).

و شیخ(ره) در مستدرک الوسائل نقل می نماید که به اطفال خود انار بخورانید که آن برای سریع به زبان آمدن آنها نافع می باشد.

دیر راه افتادن کودکان

در کتاب تسهیل الدواء است که اگر طفلی دیر راه بیفتد این آیات را بر ظرف سفالی نویسد و بشوید و قدری از آب آن را به بدن او بمالد و مقداری هم به او بخوارند و یکی دیگر هم نوشته بر او ببندد براه افتد باذن الله تعالی، آیات این است:

«أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسِلٌ بَارِدٌ وَ شَرَابٌ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ نَابَةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي

عَلَى بَطْنِهِ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
 إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (ص ۴۲ و نور ۴۵).

جهت سهولت گرفتن اطفال از شیر

در تسهیل الدواء از مولایمان حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مروی است که هر کس
 سوره «بروج» را بنویسد و بر کودکی بندد که او را از شیر گرفته باشند شیر بازگرفتن بر
 آن طفل آسان شود و ایضاً اگر طفلی به سبب از شیر بازگرفتن رنجور و مریض شده
 باشد و بسیار بگرید این آیات را بر تخم مرغ پوست کنده نوشته و به او بخوراند از آن
 خیال بیرون رفته ترک شیر خوردن نماید:

«وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا وَ تُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا - أَمْ أَبْرَمُوا أَمْراً فَاُنْأَ
 مُبْرَمُونَ» (فجر ۲۰ و زخرف ۷۹).

فصل دوازدهم

ادعیه مربوط به مسائل نکاح و مناکح

طلب اولاد و شفای عقیمی

در حلیة المتقین روایت نموده از علی بن محمد حمیری که گفت دختر جعفر بن محمود را گرفتم و بسیار او را دوست می‌داشتم و فرزند از او بوجود نمی‌آمد به خدمت حضرت امام علی النقی علیه السلام رفتم و این مطلب را عرض کردم پس تبسم نمود و فرمود: که بگیر انگشتری که نگینش فیروزه باشد و این آیه را بر آن نقش کن: «رَبِّ لَاتَنُرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ» (انبیاء ۸۹) چنان کردم یکسال نگذشت که از آن زن پسری بوجود آمد.

و نیز روایت نموده که برای طلب فرزند این دو آیه را در سجده بخواند: «رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ - رَبِّ لَاتَنُرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ» (آل عمران ۳۸ و انبیاء ۸۹).

و در روایت دیگر است از مولایمان حضرت امام جعفر بن محمد الصادق علیه السلام که فرمودند:

هر صبح و شب هفتاد مرتبه «سبحان الله» سپس ده مرتبه «استغفر الله ربی و أتوب إليه» سپس نه مرتبه «سبحان الله» و بعد یک مرتبه «استغفر الله ربی و أتوب إليه» بگوید راوی می‌گوید جمع کثیری به این عمل مداومت نموده و صاحب فرزندان شدند.

در طب الأئمة از مولایمان حضرت امام ابی جعفر محمد بن علی الباقر علیه السلام روایت نموده که شخصی به خدمت حضرت امام سجاده علیه السلام از کم بودن اولاد شکایت نمود که

با وجود ازدواج با چندین زن فرزندی برای او نشده است در حالیکه شصت سال دارد، حضرت فرمودند: سه روز بعد از نمازهای واجب، بعد از نماز عشا و نماز صبح، هفتاد بار «سبحان الله» و هفتاد مرتبه «استغفرالله» بگو و سپس بگو: «اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّاراً - يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَاراً - وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَاراً» (نوح ۱۰ - ۱۲).

سپس در شب سوم به نزد همسرت برو پس خداوند به تو پسر سالمی عنایت می فرماید، گفت: پس این را انجام دادم و خداوند فرزندی به من عنایت فرمود. علامه سمنانی (ره) روایت نموده که برای طلب اولاد در هر شب یا هر روز صد مرتبه بگو: «اسْتَغْفِرُ اللَّهُ» و ایضاً وارد است که هر کس در خانه خود اذان بلند بگوید خداوند (عظم شأنه) او را اولاد زیاد کرامت فرموده و او را از بیماریها شفا بخشد. و ایضاً وارد است که هر کس این دعا را در ظرف بنویسد و بشوید و به زن دهد که بیاشامد و سپس به نزد او برود آن زن حامله گردد هر چند که عقیم هم باشد، دعا این است: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ يَا ذَا الْعَرْشِ الْكَرِيمِ وَالْمَلِكِ الْقَدِيمِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا سَتَّارُ يَا غَفَّارُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي وَلِداً صَالِحاً». و ایضاً هر کس زیاد بگوید «یا مبدی» (یکی از اسماء خداوند جلت عظمته می باشد) خدا او را اولاد روزی فرماید انشاءالله تعالی.

ایضاً در کتاب تسهیل الدواء است که اگر زنی را فرزند نشود این آیات را بر دو قطعه کاغذ بنویسد یک قطعه کاغذ را زن بر بازوی خود ببندد و یکی را بشوید و زن و شوهر (هر دو از آن بخورند و جمع شوند فرزند بهم رسد اگر چه زن عقیم باشد، آیات این است: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - يَا حَيُّ خُذْ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتِنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيّاً» (مریم ۱۲).

همچنین روایت می نماید که هرگاه زن هفت روز روزه بگیرد و بیست و یک مرتبه «المُصَوِّرُ» را بر ظرف آبی بخواند و آن آب را در هنگام افطار بخورد خدا اولاد به او عنایت فرماید و ظاهراً هر هفت روز باید این عمل را تکرار نماید.

همچنین از مولایمان حضرت امام سجاد علیه السلام مروی است که به بعضی از اصحاب خود که در خواست فرزند می نمودند فرمود:

که هفتاد مرتبه این دعا را بخوان:

«رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا يُرْتِنِي فِي حَيَاتِي وَ
يَسْتَغْفِرْ لِي بَعْدَ وَفَاتِي وَاجْعَلْهُ خَلْقًا سَوِيًّا وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ نَصِيبًا اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ»

و نیز در منهاج است که هر گاه اراده طلب اولاد دارید بگویید: «اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي وَلَدًا
وَاجْعَلْهُ تَقِيًّا لَيْسَ فِي خَلْقِهِ زِيَادَةٌ وَلَا نُقْصَانٌ وَاجْعَلْ عَاقِبَتَهُ إِلَى خَيْرٍ»

یعنی خداوند فرزندى به من عنایت بفرما و او را پرهیزگار قرار بده و در خلق او
زیادت و نقصانی مقرر مفرما و عاقبت او را خیر بفرما.

ایضاً در کتاب الخواص اصفهانی (ره) است که این آیه شریفه به جهت مردی که از او
فرزند نمی شود نافع است، در نیمه شب جمعه آن را با زعفران بر قطعه‌ای از حلوا
بنویسد بطوریکه کسی او را نبیند پس آن را بخورد و با زن خود صحبت دارد، سه شب
جمعه به این دستور عمل نماید فرزند پیدا شود انشاءالله تعالی، آیه این است:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَ
خَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا - (نساء ۱).

معالجه اسقاط جنین

در طب الائمه است که برای جلوگیری از اسقاط جنین زنان این آیه شریفه را نوشته
و بر آن زن آویزان کنند:

«وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا - قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ» (کهف ۲۵ - ۲۶).

در منهاج نقل می نمایند که وارد است به جهت جلوگیری از اسقاط جنین نخی را به
قدر قامت آن زن بگیرد و ده گره بر آن بزنند و بر هر گره سه مرتبه سوره قدر را
بخوانند و قبل از سه بار قرائت سوره قدر و بعد از آن صلوات بر محمد ﷺ و آل آن
حضرت بفرستد و سپس آن نخ را به کمر زن ببندد که حمل او سقط نگردد. باذن الله

جلت عظمته.

اما اگر زنی را فرزند نشود و یا اگر بشود نارسیده ساقط می‌گردد به اندازه قامت از فرق سر تا پا ابریشم بگیرد و هفت گره بر آن بزند و در کمر بندد و بر هر گره بخواند:
«وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ». (نحل ۱۲۷ - ۱۲۸)

طلب فرزند دختر یا پسر

عالم جلیل سید محمد حسن سمنانی(ره) آورده که هر کس در هنگام واقعه دست راست خود را بر ناف زن بگذارد و هفت مرتبه سوره مبارکه قدر را بخواند و جمع گردد هراولادی که اراده نموده باشد از پسر یا دختر خداوند(عظم شأنه) به او کرامت فرماید انشاءالله.

طلب فرزند ذکور

در تسهیل الدواء است که شخصی به خدمت مولایمان حضرت امام جعفر صادق علیه السلام آمد و از بسیاری دختران خود شکایت کرد، حضرت فرمود که چون اراده واقعه کنی دست راست خود را بر جانب راست زن بگذار و هفت بار سوره مبارکه قدر را بخوان و چون حمل زن ظاهر شد پس دست راست بر جانب راست ناف زن بگذار و باز هفت بار سوره قدر را بخوان، پس آن مرد چنین نمود حق تعالی هفت پسر عقب یک دیگر به او داد و جمع کثیری به این عمل کردند و پسر به آنها کرامت شد.
 همچنین شیخ اصفهانی(ره) نقل نموده از مجربات است که اگر سوره مبارکه **«اعلی»** را در ماه اول که زن حمل گرفته است بر پهلوئی راست زن آبستن بنویسد البته آن فرزند پسر می‌شود، انشاءالله و بقدرته جلّت عظمته(البته با رعایت طهارت و حفظ حرمت قرآن).

ایضاً میرزا محمد حسن نیستانکی (ره) نقل می نماید که گویند:
 اگر سوره حمد و ناس و فلق را با تربت مقدس کربلا بنویسند و بشویند و زن و مرد
 از آن آب بخورند زن به پسر حامله می شود انشاءالله. و نیز نقل است از علماء که اگر آیه
 الكرسي را بر انار شیرین بخواند و بر آن بدمد و قبل از چهارماهگی به زن حامله بدهد
 فرزندش پسر می شود. و در لئالی الاخبار روایت است کسی که طفلی در شکم دارد و
 نیت کند که اسم او را محمد یا علی بگذارد فرزند او پسر خواهد بود انشاءالله.
 مؤلف گوید بدانکه در کتب اخبار و روایت است که کراهت داشتن فرزند دختر
 مکروه بوده و طلب فرزند دختر و اکرام آن مستحب می باشد و اخبار زیادی در فضیلت
 فرزند دختر وارد شده.

جهت آسانی ازدواج و حصول فرزند

در کتاب الخواص اصفهانی (ره) است که اگر کسی عزب باشد و بخواهد به آسانی
 امر ازدواج او انجام شده و فرزند نیکو برای او حاصل گردد سه روز پشت سر هم روزه
 بگیرد و هر شب وقت خواب (یعنی همان سه شبی که روزه گرفته) این آیه را بیست و
 یکبار بخواند و از خداوند (جلت عظمته) حاجت بخواهد و به خواب رود:

«وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَنُرْيَاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا»
 (فرقان ۷۴)

هر ماه یک بار به این دستور و همین ترتیب عمل نماید مطلوب او به آسانی حاصل
 می شود انشاءالله تعالی.

حفاظت زن حامله

شیخ اصفهانی (ره) در کتاب الخواص آورده که اگر سوره «الحاقه» را بنویسد و بشوید
 و به زن حامله بدهد که بخورد از همه آفات محفوظ می ماند انشاءالله.

رفع عسرت ولادت از زنان

در طبّ الائمه از جابر روایت است که مردی به خدمت مولایمان حضرت امام ابی جعفر محمد بن علی الباقر علیه السلام آمد و گفت: یابن رسول الله، به فریادم برس، پس فرمود: برای چه؟ گفت: همسرم از شدت درد زایمان در حال مردن می باشد، فرمودند: برو و بر او بخوان:

«فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًا مَنْسِيًا - فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا - وَهَزَى إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا» (مریم ۲۳ - ۲۵)، سپس صدایت را بلند کن و بگو:

«وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ» (نحل ۷۸)، كذلك أخرج الطفل بإذن الله.

پس آن زن به کمک خدای تعالی در همان ساعت بهبودی می یابد. ونیز در طبّ الائمه از امالی روایت نموده از مولایمان حضرت امام موسی بن جعفر علیه السلام که آن حضرت به این دعا خداوند متعال را خواندند و این دعای حضرتش، به جهت خلاصی از زندان و سختی زایمان نافع و مؤثر می باشد:

«يَا سَيِّدِي نَجِّنِي مِنْ حَبْسِ هَارُونَ، وَ

ای آقای (خدای) من مرا از حبس هارون نجات بده، ومرا

خَلِّصْنِي مِنْ يَدِهِ، يَا مُخْلِصَ الشَّجَرِ مِنْ بَيْنِ

از دستش خلاص بفرما، ای آزاد کننده درخت از بین

رَمَلٍ وَطِينٍ وَمَاءٍ، وَيَا مُخْلِصَ اللَّبَنِ مِنْ بَيْنِ فَرْثِ

ریگها و گل و آب، وای آزاد کننده شیر از میان چرک

وَنَمٍ، يَا مُخْلِصَ الْوَالِدِ مِنْ بَيْنِ مَشِيمَةٍ وَرَجِمٍ، وَيَا

وخون، وای آزاد کننده طفل از بین رجم و پوست داخل آن، وای

مُخْلِصَ النَّارِ مِنْ بَيْنِ الْحَدِيدِ وَالْحَجَرِ، وَيَا مُخْلِصَ

آزاد کننده آتش از بین آهن و سنگ، وای آزاد کننده

الرُّوحِ مِنْ بَيْنِ الْأَحْشَاءِ وَالْأَمْعَاءِ، خَلِّصْنِي مِنْ

روح از میان امعاء واحشاد بدن، مرا از دست هارون

بَيْنَ يَدَيْ هَارُونَ». آزاد بفرما.

و در طب الائمه است که هنگامی که ولادت بر زن مشکل گردید برای او این کلمات را بنویسد (و همراه او نمائید): «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا يُوْعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ فَهَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ».

در تسهیل الدواء است که از مولایمان حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مروی است که فرمودند:

بنویسد از برای زنی که ولادت بر او دشوار باشد بر ورق کاغذ:

«اللَّهُمَّ يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَكَاشِفَ الْغَمِّ وَرَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا إِزْحَمْ فَلَانَةَ بِنْتِ فَلَانَةَ رَحْمَةً تُغْنِيهَا بِهَا عَنْ رَحْمَةِ جَمِيعِ خَلْقِكَ فَفَرِّجْ بِهَا كُرْبَتَهَا وَتَكْشِفْ بِهَا غَمَّهَا وَتَيْسِّرْ بِهَا وَلَدَتَهَا وَقْضِي بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ».

و ظاهراً باید این تعویذ را همراه زن بنمایند. و از حضرت امام صادق علیه السلام روایت است که سوره مبارکه «آل عمران» را بنویسد و زن حامله آن را با خود داشته باشد وضع حمل بر او آسان می‌گردد. و نیز روایت است که اگر زایمان بر زن سخت شد نزد او سوره «قدر» را زیاد بخوانید.

همچنین در مصباح شیخ کفعمی (ره) است که اویزان نمودن سوره مبارکه «واقعه» زایمان را آسان می‌گرداند.

منقول است که اگر زنی را وضع حمل دشوار شود سوره «الم نشرح» را بر روی مس (مثل کاسه مسی) بنویسد و بشوید و بدهد که آن زن بخورد وضع حمل برای او آسان می‌شود. ایضاً از حضرت صادق علیه السلام منقول است که سوره «انشقاق» را به جهت آسانی وضع حمل هفت بار بخواند، و هر کس این سوره را بسیار بخواند از فشار قبر ایمن شود و قبر بر او فراخ می‌گردد.

همچنین ابن فهد حلی (ره) در عدة الداعی روایت نموده هنگامی که زایمان بر زن مشکل شد این آیات شریفه را می‌نویسد و بر شکم او اویزان می‌کند: «فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا» (الم نشرح ۵، ۶)، «سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا» (طلاق ۷)، «كَانَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ» (یونس ۴۵)، بلاغ «لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً»

أَوْضَحِيهَا» (النازعات ۴۶) «وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا» (كهف ۱۶) «وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا» (طلاق ۲)

ایضاً در حاشیه زادالمعاد است که این آیه شریفه را به گلاب بنویسد و بشوید و بخورد: «قَالُوا ظَايِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ» (یس ۱۹).

زیاد شدن شیر مرضعه

در طب الأئمه آورده که برای کم بودن شیر این را می نویسد و در آب انداخته و به او می نوشانی: «فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٌ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى» (محمّدصلى الله عليه وآله ۱۵) در خواص السور از مولایمان حضرت امام علی بن موسی الرضا عليه السلام روایت شده که فرمودند چون شیر زنی کم باشد اسم «الرَّقِيبُ» را بر کاسه چینی بنویسد و به آب نیشان که بر آن دعا خوانده باشند بشوید و به آن زن بدهد که بخورد شیرش زیاد می گردد.

و در حاشیه منهاج سمنانی (ره) و تسهیل الدواء است که به جهت زیاد شدن شیر زن مرضعه این آیه شریفه را بنویسد و بشوید و آن زن بخورد شیر او بسیار می گردد: «ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَقُّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ» (بقره ۷۴).

صاحب جامع الادعیه آورده که از مولایمان حضرت امام ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق عليه السلام منقول است که سوره مبارکه «حجر» را به زعفران بنویسد و به زنی دهد که شیر او کم باشد پس شیر او زیاد می گردد انشاءالله تعالی.

زیاد شدن شیر و سلامت آمدن نوزاد

در خواص السور آورده که سوره مبارکه «حجرات» را بنویسد و بشوید و به زن مرضعه بدهد شیر او زیاد می گردد و اگر این سوره را بنویسد و بشوید و به زن حامله دهد فرزند

او به سلامت می‌آید.

□

مبتلا نشدن به استحاضه

در خواص السور از حضرت امام علی بن موسی الرضا علیه السلام روایت است که فرمود:
هر زنی که در وقت حیض یا نفاس اسم «المُتَعَالُ» را بسیار بگوید از همه آفتها ایمن
گردد خصوصاً از استحاضه.

□

قطع نمودن حیض یا استحاضه

در طب الائمه از حسن بن خالد روایت نموده که زنی به مولایمان حضرت امام ابی
الحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام نامه نوشت و در آن از مداوم بودن خون شکایت
نمود، پس حضرت برای او نوشتند که مشتی گشنیز و به همان مقدار سماق می‌گیری
انشاءالله و شبی در زیر ستارگان آسمان می‌گذاری تا با آب خیس بخورد سپس آن را در
روی آتش می‌جوشانی و به اندازه ظرف کوچکی از آن می‌نوشی پس خون از تو قطع
می‌گردد مگر در ایام (مخصوص) حیض.

□

معالجه قطع حیض

در طب الائمه از اسماعیل بن بزیز روایت نموده: که گفت به حضرت ابی
الحسن علیه السلام گفتم: من دختری دارم که حیض او قطع شده است، فرمودند: سرش را
خضاب کن پس بدرستیکه حیض به او بر می‌گردد، گفت: پس این کار را کردم و حیض
او برگشت.

□

جهت قطع حیض در هنگام مناسک حج

در وسائل الشیعه از مولایمان حضرت امام ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق علیه السلام روایت نموده هنگامی که زنی مشغول مناسک حج شد و حائض بود غسل نموده و پنبه را قرار دهد و بایستد و این دعا را بخواند و زنانی که در پشت سر او باشند به دعایش آمین بگویند:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، أَوْ تَسَمَّيْتَ بِهِ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ، وَبِكُلِّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ عَلَى مُوسَى وَبِكُلِّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ عَلَى عِيسَى، وَبِكُلِّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا أَذْهَبْتَ عَنِّي هَذَا الدَّمِ»،
 وهنگامی که خواست وارد مسجد الحرام یا مسجد الرسول صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بشود نیز مثل این عمل را انجام دهد، فرمودند: به مقام جبرئیل عَلَيْهِ السَّلَام می آید و آن در زیر میزاب می باشد و آن جایی است که جبرئیل عَلَيْهِ السَّلَام از پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اذن می خواست (تا بر آن حضرت نزول فرماید)، فرمودند پس آن مقام (زیر میزاب) مکانی است که هر حائضی در آن به طرف قبله خدا را بخواند و آن دعای فوق را قرائت نماید پاکی را می بیند (ومناسک خود را ادامه می دهد) انشاءالله.

موافقت زن و شوهر

در خواص السور آورده که از مولایمان حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت است که سوره مبارکه «نساء» را به نیت موافقت زن و شوهر بخوانند موافقت ایشان حاصل می آید باذن الله تعالی و همچنین از آن حضرت روایت نموده که سوره «جمعه» را پنج بار به جهت موافقت زن و شوهر بخواند.

و همچنین از مولایمان حضرت امام رضا علیه السلام نقل نموده که به جهت الفت میان زوجها اسم مبارک «الودود» را هزار و یک بار بر مویز یا بر غذای مرد و زن بخواند تا هر دوی آنها از آن بخورند میان ایشان الفت پیدا می شود انشاءالله تعالی.
 ایضاً در کتاب خواص اصفهانی است که اگر سوره «تحریم» را بیست و یک مرتبه

بخواند به نیت زن بی حیا و یا ناهل آرام می‌گردد. و آورده که اگر بین زن و شوهر ناسازگاری باشد سه بار سوره مبارکه «مزل» را به شربتی بخوانند و به آنان بدهند تا بیاشامند بعون الله بین آنها محبت ایجاد می‌شود.

گشایش بخت

در خواص آیات سوره یس در حاشیه زادالمعاد علامه مجلسی (ره) مسطور است که این آیه شریفه را به جهت گشایش بخت بر کاغذ بنویسد و با گلاب بشوید و بخورد، آیه این است: «وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ» (یس ۱۳).
در جنة الامان الواقیه کفعمی (ره) و کتاب الخواص از مولایمان حضرت امام ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق عليه السلام منقول است که اگر دختری در خانه مانده باشد و کسی به خواستگاری نیاید سوره مبارکه «احزاب» را بر پوست آهو یا پاره‌ای کاغذ بنویسد و در کوزه کوچکی قرار داده و آن کوزه را در خانه‌ای که آن دختر زندگی می‌کند قرار دهد پس خواستگار آن دختر زیاد شود و در جنة الامان بود که برای سریع آمدن خواستگار نیز همین طریق مفید است انشاءالله تعالی.

فصل سیزدهم

**دفع ظالمان و شر اشرار
و شیاطین و ساحران و چشم زخم
و ایمنی از درندگان و جانوران موذیه**

دفع ظلم ظالمان و شر اشرار و مانند ایشان

سید بن طاووس (ره) در المجتبی من الدعاء المجتبی روایت نموده هنگامی که از سلطان یا شخص دیگری به ناراحتی و شدت افتادی بگو:

«حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»

پس بدرستی که تو در صورت اوسختگیری و ذلتی رانخواهی دید. و نیز هنگامی که بر سلطانی وارد می شوی در حالیکه از او می ترسی بگو:

«اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي اللَّهُ رَبِّي اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»

و این را مرتب تکرار می کنی پس بدرستیکه به تو آسیبی نمی رساند. و نیز از چیزهایی که تجربه گردیده آن است که هنگامی که تو را دید در روبروی او می گویی :

«أُظْلَمْتُ غَضَبَكَ يَا فُلَانُ بِإِلَهِ إِلَّا اللَّهُ».

ایضاً سید بن طاووس در المجتبی روایت نموده که حضرت امیرالمؤمنین عليه السلام فرموده کسی که به او ظلم شد و آن ظالم به ظلم خود ادامه داد پس بر نمی گردد از نزد او مگر اینکه غسل کند یا وضو بگیرد و دو رکعت نماز بخواند و بعد از نماز بگوید: «اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانًا بَنِي فُلَانٍ ظَلَمَنِي وَاعْتَدَى عَلَيَّ وَنَصَبَ لِي وَآمَضَنِي وَأَزْمَضَنِي وَأَذَلَّنِي وَأَخْلَقَنِي اللَّهُمَّ فَكُلِّهِ إِلَى نَفْسِهِ وَهُدْرُكُنْهُ وَعَجَلْ جَائِحَتَهُ وَاسْلُبْهُ نِعْمَتَكَ عِنْدَهُ واقطع رزقه وأبتر عمره وامح أثره وسلب عليه عدوه وخذله من مأمنيه كما ظلمني واعتدى علي و

دفع هر ظالم، دزد و هر شر دیگری

فیض کاشانی(ره) در لثالی المخزونه نقل می نمایند که هر کس از سلطان جابر و یا از ظالمی یا از شر دیگری خوف داشته باشد یازده مرتبه بگوید:

« يَا مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ اِيَّاكَ نَسْتَعِينُ »

پس از سلطان یا از آن ظالم یا از آن فتنه و هول هیچ آسیبی به او نمی رسد و اگر دزد یا درنده ای سر راه او را بگیرد به سلامت می گذرد و نقل نموده است که این معنی مکرراً تجربه شده است.

ایمنی از دشمن

در خواص السور آورده که از مولایمان حضرت امام صادق علیه السلام منقول است که هر کس سوره «کوثر» را هزار مرتبه بخواند از حوض کوثر سیراب گردد و نیز فرمود: هر کس این سوره مبارکه را در شب جمعه هزار بار بخواند و با وضو در خواب شود حضرت رسول صلی الله علیه و آله را در خواب بیند بشرطی که غذای حلال خورده باشد و اگر کسی سوره «کوثر» را بنویسد و با خود نگه دارد از دشمنان ایمن شود و بر آنها غالب گردد و هیچ ضرری به او نرسد مادام که این سوره با او باشد. و شیخ اصفهانی(ره) در خواص مذکور نموده است که سوره «تحریم» را به جهت مهربان نمودن دشمن بیست و یک مرتبه بخواند.

سلامتی ایمان و حفظ از دشمن و حکام

صاحب خواص السور آورده که از حضرت امام صادق علیه السلام منقول است سوره «نازعات» را به جهت سلامتی ایمان و سلامتی از دشمن و پادشاه بیست و یک بار بخواند، و بعضی گفته اند که چون این سوره را بر روی دشمن بخوانند هیچ ضرری نمی تواند برساند.

رفع خصومت

در حاشیه زادالمعاد علامه مجلسی (ره) در خواص آیات سوره «یس» مذکور می باشد، که این آیه شریفه رابه جهت رفع خصومت و دشمنی بنویسد و با خود نگه دارد آیه این است: «وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ» (یس ۱۷).

دفع کید اعداء

در اللثالی فیض کاشانی (ره) از مولایمان حضرت امام حسن عسگری علیه السلام منقول است که به جهت دفع کید اعداء و حوائج بعد از فراغ از نماز صبح بلافاصله سوره «کافرون» را بخوان و سپس سوره مبارکه «اخلاص» را بخوان و بعد از آن سوره «ناس» را بخوان، قبل از آنکه با احدی تکلم نمایی و بعد از آن این دعا را بخوان:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا مَالِكَ الرَّقَابِ وَيَا هَازِمَ الْأَحْزَابِ وَيَا مُفْتِحَ الْأَبْوَابِ وَيَا مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ سَبِّبْ لَنَا سَبَبًا لَا تَسْتَطِيعُ لَهُ طَلَبًا بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلِيُّ وَلِيُّ اللَّهِ»

و آن حضرت فرمودند که چون به عبارت «سَبِّبْ لَنَا سَبَبًا» بررسی آن مطلبی که در نظر داری از غنا و ثروت و دفع کید دشمنان از خاطر بگذران که انشاءالله برآورده می شود.

دفع شر ساحر و ظالم

در حاشیه منهج علامه از مولایمان حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت است که فرمودند:

اگر از ظالم یا ساحری بترسی بعد از نماز شب و قبل از نماز صبح روی به جانب خانه آن ظالم و ساحر کن و هفت نوبت بگو:

« بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ - سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَ نَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا
بِأَيَاتِنَا أَنْتُمَا وَ مَنْ أَتَبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ». (قصص ۳۵).

اثر نگذاشتن سِحر

در مصباح کفعمی است اگر کسی از سِحر می ترسد بگوید: «قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقُوا مَا
أَنْتُمْ مُلْقُونَ فَلَمَّا الْقُوا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ
عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ وَيَحِقُّ لِلَّهِ الْحَقُّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ - وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ
عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا - بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَنْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَ لَكُمْ
النُّبَأُ بِمَا تَصِفُونَ - وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفُ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاجِرٍ وَ لَا يُفْلِحُ
السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَى فَأَلْقَى السِّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَ مُوسَى».

مؤلف: ترکیبی از آیات ۸۰ - ۸۲ یونس، ۲۳ فرقان، ۱۸ انبیاء، ۶۹ - ۷۰ سوره طه
می باشد. و در طب الائمه از محمد بن مسلم روایت نموده که گفت این عودهای است
که حضرت ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق علیه السلام برای من املاء فرموده و فرموده اند
که آن سِحر را باطل می نماید، بر کاغذی می نویسی و همراه سحر شده می نمایی:

«قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ، إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ -
وَيَحِقُّ لِلَّهِ الْحَقُّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ (یونس ۸۱ - ۸۲) - ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ
السَّمَاءُ بَنِيهَا، تَأْخِرُ سُورَةُ نَازِعَاتٍ (نازعات ۲۷ - ۲۶) را نیز می نویسی و بعد از آن
می نویسی، فَوْقَ الْحَقِّ وَ بَطْلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ - فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَ انْقَلَبُوا صَاغِرِينَ -
وَ أَلْقَى السِّحْرَةَ سَاجِدِينَ - قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ - رَبِّ مُوسَى وَ هَارُونَ
(اعراف ۱۱۸ - ۱۲۲)».

شیخ اصفهانی (ره) از حضرت صادق علیه السلام روایت نموده که هر کس هنگام بامداد و
شب، سه مرتبه سوره «ناس» و «فلق» را بخواند سحر بر او کارگر نمی شود انشاءالله
تعالی.

در مصباح کفعمی از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله روایت شده است که فرمود:
کسی که عافیت از سوی خداوند می خواهد در سحر بگوید:

«اللَّهُمَّ رَبَّ مُوسَى وَخَاصَّةً بِكَلَامِهِ وَهَازِمَ مَنْ كَادَهُ بِسِحْرِهِ بِعَصَاهُ وَ مُعِيذَهَا بِعَدِّ الْعُودِ نُعْبَانًا وَ مُلْقِفَهَا إِفْكَ أَهْلِ الْأَفْكِ وَ مُفْسِدِ عَمَلِ السَّاحِرِينَ وَ مُبْطِلِ كَيْدِ أَهْلِ الْفَسَادِ مَنْ كَادَنِي بِسِحْرٍ أَوْ بِضُرِّ عَامِدٍ أَوْ غَيْرِ عَامِدٍ أَعْلَمُهُ أَوْ لَا أَعْلَمُهُ أَخَافُهُ أَوْ لَا أَخَافُهُ فَاقْطَعْ مِنْ أَسْبَابِ السَّمَوَاتِ عَمَلَهُ حَتَّى تُرْجِعَهُ عَنِّي غَيْرَ نَافِذٍ وَ لَا ضَارٍّ لِي وَ لَا شَامِتٍ بِي إِنِّي أَدْرَأُ بِعِظْمَتِكَ فِي نُحُورِ الْأَعْدَاءِ فَكُنْ لِي مِنْهُمْ مُدَافِعًا أَحْسَنَ مُدَافِعَةٍ وَ أَتَمَّهَا يَا كَرِيمُ»

پس هر کس گفت او را سحر ساحری ضرر نمی‌رساند یا برای همیشه او را فراموش می‌نماید.

□

إِبْطَالِ سِحْرِ

همچنین در تسهیل الدواء مسطور است که این کلمات را سه روز هنگام صبح بر کاغذی نوشته و بر آب جاری بیندازد سحر باطل می‌شود باذن الله تعالی:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ذَكَرْنَا مِنْ حَيْثُ نَسِينَا وَ عَافِينَا مِنْ حَيْثُ بَلِينَا وَ وَصَلْنَا مِنْ حَيْثُ قَطَعْنَا وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ»

□

دفع سحر از منزل

شیخ اصفهانی(ره) در کتاب الخواص نقل نموده که اگر سوره مبارکه «تکویر» را در خانه‌ای که سحر شده باشد بخوانند و موضع سحر معلوم نباشد خداوند آن را ظاهر می‌فرماید و شر آن را دفع می‌نماید انشاءالله تعالی.

□

بسته شده

در طب الائمه از عوالم روایت نموده که برای باز شدن شخص بسته شده این آیات شریفه را بنویسند (وهمراه او نمایند):

«ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبَكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً وَإِنْ مِنَ الْحِجَارَةِ لِمَا
يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْإِنهَارُ (وَإِنْ مِنْهَا لِمَا يَشَقُّقُ فَيُخْرِجُ مِنْهُ الْمَاءَ) وَإِنْ مِنْهَا لِمَا يَهْبِطُ مِنْ
خَشْيَةِ اللَّهِ (بقره ۷۴)، الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (بقره
۱۵۶)، وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا
(اسراء ۸۲)».

و نیز آورده اگر کسی را بسته باشند سوره مبارکه «مریم» را بنویسد و بشوید و بخورد
گشاده می‌گردد انشاءالله تعالی.

ادعیه چشم زخم

در روایت است که چشم زخم حق است و ایمن نباش از چشم زخم بر نفس خود و
نه از چشم خود بردیگری، بنابراین این تعویذ را بخوان به جهت چشم زخم که جبرئیل
علیه السلام برای تعویذ حسنین علیهم السلام به حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله تعلیم نمود در وقتیکه ایشان را
نظر زده بودند و آن حضرت به اصحاب خود فرمود که محافظت نمائید از چشم زخم
زنان و اولاد خود را به این تعویذ:

«اللَّهُمَّ يَا ذَا السُّلْطَانِ الْعَظِيمِ وَالْمَنْ الْقَدِيمِ وَالْوَجْهِ الْكَرِيمِ يَا ذَا الْكَلِمَاتِ التَّمَامِ
وَالدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ عَافِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ مِنْ أَنْفُسِ الْجِنَّ وَأَعْيُنِ الْإِنْسِ»

در نسخه‌ای بود که بجای اسم حضرت امام حسن و امام حسین علیهما السلام نام
آن نظر کرده را بگوید و از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله روایت است که هر گاه چیزی را
دیدید که در نظر تو خوشایند بود بگو: «اللَّهُ اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» که به آن چیز
ضرری نمی‌رسد و همچنین این دعا را حضرت جبرئیل علیه السلام به پیامبر صلی الله علیه و آله به جهت دفع
چشم زخم تعلیم نمود: «بِسْمِ اللَّهِ (أَوْ قِيك) أُرْقِيكَ مِنْ كُلِّ عَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ» و در
حاشیه زادالمعاد است که به جهت چشم زخم این آیه شریف را نوشته با خود نگه دارد:
«قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ» (یس ۷۹)

و صاحب خواص السور آورده که اگر آیه «و ان یکان» (قلم ۵۱ و ۵۲) و از ابتدای سوره
ملک تا «و هو حسیر» (ملک ۱ - ۴) را بنویسد و با خود نگهدارد از چشم زخم ایمن
می‌گردد انشاءالله تعالی.

کسی که دچار چشم زخم گردیده

صاحب خواص السور نقل نموده چون کسی را چشم زخم رسیده باشد سوره «همزه» را بر او خواند عافیت یابد. و شیخ محمد تقی اصفهانی (ره) از حضرت امام صادق علیه السلام روایت نموده که سوره «والعادیات» را سه بار به جهت چشم زخم بخواند و در بعضی کتب آورده‌اند که هرکس این سوره را بسیار بخواند قرض او اداء شود و اگر این سوره را بنویسد و با خود دارد از همه آفات محفوظ ماند و اسباب حصول روزی بر او آسان شود. و در بعضی مجامیع معتبره است که یکی از سلاطین با عده‌ای از همراهان خود برای شکار به کوهستان رفته بود و اتفاقاً با شخصی برخورد نمودند و آن سلطان از او سؤال نمود که در کوه چه شغلی داری آن شخص گفت: شکارچی هستم و سلطان گفت اما تو هیچگونه لوازم شکار را همراه نداری پس چگونه حیوانات را شکار می‌کنی؟ آن مرد گفت من چشم تنگی دارم به هر شکاری که نگاه می‌کنم بر فربهی و زیبایی او تعجب می‌کنم پس آن شکار در اثر چشم تنگ من افتاده و سریعاً آن را ذبح می‌کنم. سلطان وقتی این را شنید به همراهان خود گفت زود حرکت کنید تا از این مرد دور شویم.

مار گزیدگی

در روایت است که اگر کسی را مار بگزد سوره فاتحه را بخوانند و بر او بدمند شفا یابد و مروی است از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله که فرمودند: سوره فاتحه تریاق بزرگی است، بر هیچ مار گزیده‌ای نخوانند مگر آنکه خداوند (عزّ ذکره) او را شفا دهد و گفته‌اند اگر هفت مرتبه هنگام حجامت کردن فاتحه بخواند از منافع آن عجایبی مشاهده نماید.

معالجه عقرب و مارگزیده

در مکارم الاخلاق طبرسی از حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله روایت است که فرمودند: هر کس که کاسنی بخورد و بخوابد سم و سحر بر او اثر نمی‌گذارد و چیزی از جانوران، نه مار و نه عقرب به او نزدیک نمی‌شوند.

در جنة الامان الواقیه شیخ کفعمی (ره) است که سوره «تحریم» را بر کسی که مار یا عقرب او را گزیده بخواند حال او بهتر شود.

و در تحفة الرضویه است که بعضی گویند برای معالجه نیش عقرب پیاز را نرم و کوبیده نموده و با نمک مخلوط می‌نمائی و بر محل نیش زده شده می‌مالی یک یا دو یا سه بار این کار را انجام دهی اثر نیش زدگی از بین می‌رود.

صاحب خواص السور آورده که اگر این دو اسم مبارک «القائم والواحد» را به این طریق «ق و ا ا ی ح م د» نوشته و بشوید و به عقرب گزیده بدهد درد او زائل می‌شود.

ایمنی از جانوران مودیه

در مکارم الاخلاق روایت است که جهت ایمنی از مار و عقرب یا گزندگان بگو:

«بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي كَنْفِكَ وَفِي جَوَارِكِ وَاجْعَلْنِي فِي حِفْظِكَ وَاجْعَلْنِي فِي أَمْنِكَ».

و در مکارم الاخلاق روایت نموده از حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله که عده‌ای به آن حضرت از عقرب و ضرر آن شکایت نمودند، فرمودند هنگامی که صبح و شب نمودید هفت مرتبه بگوئید:

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ كُلِّهَا الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ الَّذِي لَا يَخْفَرُ جَارُهُ مِنْ شَرِّ مَا نَرَأُ وَمِنْ شَرِّ مَا بَرَأَ وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَهِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَّتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ» و مولایمان حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمودند کسی که این کلمات را هنگامی که شب کرد بگوید من ضامن هستم که تا صبح نه عقرب و نه

جانور دیگری به او آسیب نمی‌رساند.

صاحب خواص السور آورده که از مولایمان حضرت امام صادق علیه السلام منقول است که اگر سوره مبارکه «سبأ» را بر کاغذ بنویسد و در لباس خود بپیچد و با خود داشته باشد از جمیع حیوانات آزار دهنده در امان بوده و مادامی که با او باشد هیچ آفتی به او نمی‌رسد انشاءالله تعالی.

و در منهاج علامه است که هر کس در صبح و شام این دعا را بخواند در آن شبانه روز از اذیت جانوران گزنده در امان می‌باشد: «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ».

□

ایمنی از زنبورها

در جنة الامان الواقیه شیخ کفعمی (ره) است که اگر از اول سوره بروج تا «قتل اصحاب الاخدود» بخواند از شر زنبورها در امان می‌باشد.

□

دفع عقرب، مار و گزندگان

در کتاب تسهیل الدواء از مولایمان حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که برای دفع جانوران مودیه زمین این دعا را بخوان:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللَّهِ عَلَى مَا يَشَاءُ مِنْ شَرِّ كُلِّ هَامَّةٍ تَدْبُّ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِنَّ
رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ».

و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مروی است که اگر کسی از عقرب ترسد بگوید:
«سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ - إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ - إِنَّهُ
مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ». (صافات ۷۹ - ۸۱).

□

دفع ککها

شیخ کفعمی (ره) در مصباح از نزهة الادباء روایت نموده هنگامی که در رختخواب جای می‌گیری این کلمات را بگو تا از ککها در امان باشی:

«أَيُّهَا الْأَسْوَدُ الْوَثْبُ الَّذِينَ لَا يُبَالُونَ بِغَلْقِي وَ لَا بَابِ عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ بِأَمِّ الْكِتَابِ أَنْ لَا تُؤْذُونِي وَ أَصْحَابِي إِلَى أَنْ يَذْهَبَ اللَّيْلُ وَ يُؤَبُّ الصُّبْحُ بِمَا آتَى.»

و در خواص السور آورده که اگر دو اسم مبارک «العلیم و الحکیم» را بر دیوار خانه بنویسد ککها در آن خانه نیایند باذن الله.

دفع درندگان

در مکارم الاخلاق است کسی که از سگ یا درنده‌ای بترسد بگوید:

«قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (جانبه ۱۴) وَ إِنَّا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ جِجَابًا مَسْتُورًا (اسرای ۲۵) وَ جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَ أَنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِنَّا جَاؤُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (انعام ۲۵).»

در طب الاثمه است که جهت دفع سگ و درندگان این آیه را بخوان:

«لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ» (توبه ۱۲۸).

در حاشیه منهج است که از حضرت امیرالمؤمنین عليه السلام منقول است چون کسی از شر حیوانات درنده بترسد بر دور خود خطی بکشد و بگوید:

«اللَّهُمَّ رَبِّ دَانِيَالِ وَ الْجُبِّ وَ رَبِّ كُلِّ أَسَدٍ مُسْتَأْسِدٍ احْفَظْنِي وَ احْفَظْ مَا مَعِيَ.»

دفع ضرر جن و شیاطین

فیض کاشانی(ره) در اللثالی روایت نموده‌اند که در ادعیه قدسیه وارد است که یا محمد هر کس از آنچه در زمین است خواه شیطان و یا جن بترسد در وقتیکه ترس در دل او بهم رسد این دعا را بخواند که از شیطان و جن هیچ ضرری به او نمی‌رسد و دعا این است:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا اللَّهُ الْأَلَهُ الْأَكْبَرَ الْقَاهِرُ بِقُدْرَتِهِ جَمِيعِ عِبَادِهِ وَالْمُطَاعُ لِعَظَمَتِهِ عِنْدَ كُلِّ خَلِيقَتِهِ وَالْمُمْضِي مَشِيَّتَهُ لِسَابِقِ قَدْرِهِ أَنْتَ تَخْلَأُ مَا خَلَقْتَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَلَا يَمْنَعُ مَنْ أَرَدْتَ بِهِ سُوءَ بَشِيءٍ دُونَكَ مِنْ ذَلِكَ السُّوءِ وَلَا يَحُولُ أَحَدٌ دُونَكَ بَيْنَ أَحَدٍ وَ مَا تُرِيدُ بِهِ مِنَ الْخَيْرِ كُلُّ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى فِي قَبْضَتِكَ وَ جَعَلْتَ قَبَائِلَ الْجِنِّ وَ الشَّيَاطِينِ يَرَوْنَنَا وَ لَا نَرِيهِمْ وَ أَنَا لِكَيْدِهِمْ خَائِفٌ فَأَمِنِّي مِنْ شَرِّهِمْ وَ بَأْسِهِمْ بِحَقِّ سُلْطَانِكَ الْعَزِيزُ يَا عَزِيزُ».

و در طب الائمه از مولایمان حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت است که این آیات جهت دفع جن (خواندن یا نوشتن و همراهِ داشتن آن) نافع است:

«إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَنِينًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ - ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ - وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَانْعَمُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ» (اعراف ۵۴ - ۵۶).

حرز حضرت امام موسی بن جعفر علیه السلام

سید بن طاووس در مهج الدعوات بعد از ذکر قضیه‌ای از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام این حرز شریف را نقل نموده است و آن چنین است که زمانی هارون الرشید علیه اللعنه اهتمام نمود به قتل مولایمان حضرت موسی بن جعفر علیه السلام پس فضل بن ربیع که از

نزدیکان او بود را طلبید و گفت حاجتی به تو دارم و تقاضا می‌کنم که آن را انجام دهی و برای تو صد هزار درهم در مقابل این کار می‌باشد، فضل گفت این دستور است یا خواهش؟ هارون علیه اللعنه گفت خواهش است، سپس گفت دستور دادم صد هزار درهم به خانه تو ببرند و از تو تقاضا دارم که به خانه موسی بن جعفر رضی الله عنه بروی و سر ایشان را برای من بیاوری. فضل گفت به خانه امام موسی بن جعفر رضی الله عنه رفتم در حالیکه آن حضرت مشغول نماز بود پس نشستم تا نمازش تمام شد و بسوی من روی فرمود و تبسمی کرد و فرمود می‌دانم برای چه اینجا حاضر شده‌ای مهلت بده تا دو رکعت نماز بخوانم پس او را مهلت دادم و وضوی کاملی گرفت و دو رکعت نماز خواند و رکوع و سجود آن را نیکو و بجای آورد و بعد از نماز این حرز که ذکر خواهد شد را خواند پس در جای خود فرو رفت و ناپدید شد و من نفهمیدم که به زمین فرو رفت یا به آسمان بالا رفت پس نزد هارون (علیه اللعنه والعذاب) برگشتم و قضیه را بازگو نمودم پس او گریست و گفت خدا امام را از شر من در پناه خود برد، و از آن حضرت روایت است که هر کس این حرز را هر روز به نیت خالص بخواند خداوند او را از همه بدیها و آفات حفظ می‌فرماید و اگر ناراحتی داشته باشد از آن خلاص می‌شود و شر آن ناراحتی رفع می‌گردد و کسی که قرائت او نیکو نیست (نمی‌تواند آن را خوب بخواند) پس این حرز را با خود نگه دارد تا به برکت آن از شرور و آفات در امان باشد و بدرستیکه خداوند کفایت کننده آن بوده و قادر بر آن می‌باشد و آن حرز شریف این است سه مرتبه می‌گوئی:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَيَّ وَ أَجَلٌ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْزَنُ وَ أَسْتَجِيرُ بِاللَّهِ» بعد می‌گویی: «عَزَّ جَارُ اللَّهِ وَ جَلَّ ثَنَاءُ اللَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ حُدَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ إِلَيْهِ اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ احْكُمْنِي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ وَ اغْفِرْ لِي بِقُدْرَتِكَ فَأَنْتَ رَجَائِي رَبِّ كَمْ مِنْ نِعْمَةٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا شُكْرِي وَ كَمْ مِنْ بَلِيَّةٍ ابْتَلَيْتَنِي بِهَا قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا صَبْرِي فَيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعْمِهِ شُكْرِي فَلَمْ يَحْرِمْنِي وَ يَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلِيَّتِهِ صَبْرِي فَلَمْ يَخْذُلْنِي وَ يَا مَنْ رَأَى عَلَيَّ الْخَطَايَا فَلَمْ يَفْضَحْنِي يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْقُضِي أَبَدًا يَا ذَا النِّعَمِ الَّتِي لَا تُحْصَى عِنْدًا صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ بِكَ أَنْفَعُ وَ أَنْرَأُ فِي نَحْرِهِ وَ أَسْتَعِيذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَيَّ دِينِي بِدُنْيَايَ وَ عَلَيَّ آخِرَتِي بِتَقْوَايَ وَ احْفَظْنِي فِيمَا غَبِطُ عَنْهُ وَ لَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فِي مَا

حَضْرَتُهُ يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ الذُّنُوبُ وَلَا تَنْفَعُهُ الْمَغْفِرَةُ اغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ وَأَعْطِنِي مَا لَا
 يَنْفَعُكَ إِنَّكَ أَنْتَ وَهَابُ أَسْئَلُكَ فَرَجًا قَرِيبًا وَمَخْرَجًا رَحِيمًا وَرِزْقًا وَاسِعًا وَصَبْرًا جَمِيلًا
 وَعَافِيَةً مِنْ جَمِيعِ الْبَلَايَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْأَمْنَ وَالصِّحَّةَ وَالصَّبْرَ وَدَوَامَ الْعَافِيَةِ وَالشُّكْرَ عَلَى الْعَافِيَةِ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُلْبِسَنِي عَافِيَتِكَ فِي دِينِي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَإِخْوَانِي مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَجَمِيعِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَأَسْتَوِدِعُكَ ذَلِكَ كُلَّهُ يَا رَبِّ وَأَسْأَلُكَ أَنْ
 تَجْعَلَنِي فِي كَنَفِكَ وَفِي جِوَارِكَ وَفِي حِفْظِكَ وَجِرْزِكَ وَعِيَانِكَ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاتُكَ وَلَا
 إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ فَرِّغْ قَلْبِي لِمَحَبَّتِكَ وَذِكْرِكَ وَأَنْعَشْهُ لِحُوفِكَ أَيَّامَ حَيَاتِي كُلَّهَا وَاجْعَلْ
 زَادِي مِنَ الدُّنْيَا تَقْوَاكَ وَهَبْ لِي قُوَّةَ احْتِمَالِ بِهَا جَمِيعِ طَاعَتِكَ وَأَعْمَلْ بِهَا جَمِيعَ مَرْضَاتِكَ
 وَاجْعَلْ فِرَارِي إِلَيْكَ وَرَغْبَتِي فِي مَا عِنْدَكَ وَالْبَسْ قَلْبِي الْوَحْشَةَ مِنْ شِرَارِ خَلْقِكَ وَالْأَنْسَ
 بِأَوْلِيَاءِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ وَلَا تَجْعَلْ لِفَاجِرٍ وَلَا لِكَافِرٍ عَلَيَّ مِنَّةً وَلَا لَهْ عِنْدِي يَدًا وَلَا لِي إِلَيْهِ
 حَاجَةٌ إِلَيَّ قَنْتَرِي مَكَانِي وَتَسْمَعْ كَلَامِي وَتَعْلَمْ سِرِّي وَعَلَا نِيَّتِي لَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ
 أَمْرِي يَا مَنْ لَا يَصِفُهُ نَعْتُ النَّاعِتِينَ وَيَا مَنْ لَا يُجَاوِزُهُ رَجَاءُ الرَّاجِينَ يَا مَنْ لَا يَضِيعُ لَنَيْهِ
 أَجْرُ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ قُرْبَتْ نُصْرَتُهُ مِنَ الْمَظْلُومِينَ يَا مَنْ بَعْدَ عَوْنِهِ عَنِ الظَّالِمِينَ قَدْ
 عَلِمْتَ مَا نَالَنِي مِنْ فَلَانٍ مِمَّا حَظَرْتَ وَأَنْتَهَكَ مِنِّي مَا حَجَرْتَ بَطْرًا فِي نِعْمَتِكَ عِنْدَهُ
 وَاغْتِرَارًا بِسِتْرِكَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَخُذْهُ عَن ظُلْمِي بِعِزَّتِكَ وَأَقْلُلْ حَدَّهُ عَنِّي بِقُدْرَتِكَ وَاجْعَلْ لَهُ
 شُغْلًا فِيمَا يَلِيهِ وَعَجْزًا عَمَّا يَنْوِيهِ اللَّهُمَّ لَا تُسَوِّغْهُ ظُلْمِي وَأَحْسِنْ عَلَيْهِ عَوْنِي وَ
 أَعْصِمْنِي مِنْ مِثْلِ فِعَالِهِ وَلَا تَجْعَلْنِي بِمِثْلِ حَالِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَجِرْتُ بِكَ
 وَتَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَالْجَاتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ وَضَعْفُ رُكْنِي إِلَيَّ قُوَّتِكَ
 مُسْتَجِيرًا بِكَ مِنْ ذِي التَّعَزُّزِ عَلَيَّ وَالْقُوَّةِ عَلَيَّ ضَيْمِي فَإِنِّي فِي جِوَارِكَ فَلَا ضَيْمَ عَلَيَّ
 جَارِكَ رَبِّ فَاقْهَرْ عَنِّي قَاهِرِي وَأَوْهِنْ عَنِّي مُسْتَوْهِنِي بِعِزَّتِكَ وَأَقْبِضْ عَنِّي ضَائِمِي
 بِقِسْطِكَ وَخُذْ لِي مِمَّنْ ظَلَمَنِي بِعَدْلِكَ رَبِّ فَأَعِذْنِي بِعِيَانِكَ فَبِعِيَانِكَ امْتَنَعْ عَائِدُكَ وَأَنْخِلْنِي
 فِي جِوَارِكَ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاتُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَأَسْأَلُكَ عَلَيَّ سِتْرَكَ فَمَنْ تَسْتُرُهُ فَهُوَ
 الْأَمِنُ الْمُحَصَّنُ الَّذِي لَا يُرَاعِ رَبِّ وَأَضْمُنِي فِي ذَلِكَ إِلَيَّ كَنَفِكَ فَمَنْ تَكْنُفُهُ فَهُوَ الْأَمِنُ
 الْمَحْفُوظُ لِأَحْوَالٍ وَلَا قُوَّةَ وَلَا حِيلَةَ إِلَّا بِاللَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
 شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدَّلِّ وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا مَنْ يَكُنْ نَاحِيَةً فِي نَفْسِهِ أَوْ

حَوْلٍ بِتَقَلُّبِهِ أَوْ قُوَّةٍ فِي أَمْرِهِ بِشَيْءٍ سِوَى اللَّهِ فَإِنَّ حَوْلِي وَ قُوَّتِي وَ كُلَّ حِيلَتِي بِاللَّهِ الْوَاحِدِ
 الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَ كُلُّ نَذِي مُلْكٍ فَمَمْلُوكٌ لِلَّهِ وَ كُلُّ
 قُوِّي ضَعِيفٌ عِنْدَ قُوَّةِ اللَّهِ وَ كُلُّ نَذِي عِزٍّ فَغَالِبُهُ اللَّهُ وَ كُلُّ شَيْءٍ فِي قَبْضَةِ اللَّهِ ذَلٌّ كُلُّ عَزِيزٍ
 لِيَبْطِشَ اللَّهُ صَغُرَ كُلُّ عَظِيمٍ عِنْدَ عَظَمَةِ اللَّهِ خَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ عِنْدَ سُلْطَانِ اللَّهِ وَ اسْتَظْهَرْتُ
 وَ اسْتَظَلْتُ عَلَى كُلِّ عَدُوٍّ لِي بِتَوَلَّى اللَّهِ نَرَأَتْ فِي نَحْرِ كُلِّ عَادٍ عَلَيَّ بِاللَّهِ ضَرَبْتُ بِإِذْنِ اللَّهِ
 بَيْنِي وَ بَيْنَ كُلِّ مُتَرَفٍّ ذِي سُورَةٍ وَ جَبَّارٍ ذِي نَخْوَةٍ وَ مُتَسَلِّطٍ ذِي قُدْرَةٍ وَ وَالٍ ذِي إِمْرَةٍ وَ
 مُسْتَعِيدٍ ذِي أُبْهَةِ وَ عَنِيدٍ ذِي ضَعْفِيَّةٍ وَ عَدُوٍّ ذِي غِيْلَةٍ وَ حَاسِدٍ ذِي قُوَّةٍ وَ مَا كَرِهَ ذِي مَكِيدَةٍ وَ
 كُلِّ مُعِينٍ أَوْ مُعَانٍ عَلَيَّ بِمَقَالَةٍ مُغْوِيَةٍ أَوْ سِعَايَةٍ مُسْلِبَةٍ أَوْ حِيَلَةٍ مُؤْنِيَةٍ أَوْ غَائِلَةٍ مُرْبِيَةٍ أَوْ
 كُلِّ ظَاغٍ ذِي كِبْرِيَاءٍ أَوْ مُعْجِبٍ ذِي خِيَلَاءٍ عَلَيَّ كُلِّ سَبَبٍ وَ بِكُلِّ مَذْهَبٍ فَآخَذْتُ لِنَفْسِي وَ مَالِي
 حِجَابًا دُونَهُمْ بِمَا أَنْزَلْتَ مِنْ كِتَابِكَ وَ أَحْكَمْتَ مِنْ وَحْيِكَ الَّذِي لَا يُؤْتِي مِنْ سُورَةٍ بِمِثْلِهِ وَ
 هُوَ الْحَكَمُ الْعَدْلُ وَ الْكِتَابُ الَّذِي لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ لَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ
 حَكِيمٍ حَمِيدٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ حَمْدِي لَكَ وَ نِجَاتِي عَلَيْكَ فِي الْعَافِيَةِ
 وَ الْبَلَاءِ وَ الشِّدَّةِ وَ الرَّخَاءِ دَائِمًا لَا يَنْقُضِي وَ لَا يَبِيدُ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ اللَّهُمَّ
 بِكَ أَعُوذُ وَ بِكَ أَصُولُ وَ إِيَّاكَ أَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ أَسْتَعِينُ وَ عَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ وَ أَدْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِ
 أَعْدَائِي وَ أَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِمْ وَ أَسْتَكْفِيكَهُمْ فَاكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ وَ كَيْفَ شِئْتَ وَ مِمَّا شِئْتَ
 بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَسَيَكْفِيكَهُمْ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ قَالَ سَنَشُدُّ
 عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَ نَجْعَلُ لَكَ سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ بِأَيَاتِنَا أَنْتُمْ وَ مَنْ أَتْبَعَكُمْ
 الْغَالِبُونَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَ أَرَى قَالَ اخْسُوا فِيهَا وَ لَا تُكَلِّمُونِ أَخَذْتُ بِسَمْعٍ مَنْ
 يُظَالِمُنِي بِالسُّوءِ بِسَمْعِ اللَّهِ وَ بَصَرِهِ وَ قُوَّتِهِ بِقُوَّةِ اللَّهِ وَ حَبْلِهِ الْوَمْتِينَ وَ سُلْطَانِهِ
 الْمُبِينِ فَلَيْسَ لَهُمْ عَلَيْنَا سُلْطَانٌ وَ لَا سَبِيلٌ لِإِنْشَاءِ اللَّهِ وَ جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ
 خَلْفِهِمْ سَدًّا فَآغَشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ اللَّهُمَّ يَدُكَ فَوْقَ كُلِّ ذِي يَدٍ وَ قُوَّتُكَ أَعَزُّ مِنْ كُلِّ
 قُوَّةٍ وَ سُلْطَانُكَ أَجَلُّ مِنْ كُلِّ سُلْطَانٍ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ كُنْ عِنْدَ ظَنِّي فِي مَا لَمْ
 أَجِدْ فِيهِ مَفْرَعًا غَيْرَكَ وَ لَا مَلْجَأًا سِوَاكَ فَإِنِّي أَعْلَمُ أَنَّ عَدْلَكَ أَوْسَعُ مِنْ جَوْرِ الْجَبَّارِينَ وَ أَنَّ
 إِنصَافَكَ مِنْ وَرَاءِ ظُلْمِ الظَّالِمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَجْمَعِينَ وَ أَجْرِنِي مِنْهُمْ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَعِيدْ نَفْسِي وَ دِينِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ وَلَدِي وَ مَنْ يَلْحَقُهُ عِنَايَتِي وَ جَمِيعَ
 نِعَمِ اللَّهِ عِنْدِي بِبِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَضَعْتُ لَهُ الرِّقَابُ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَافَتْهُ الصُّدُورُ وَ

وَجِلَّتْ مِنْهُ النَّفُوسُ وَبِالْإِسْمِ الَّذِي نَفَسَ عَنْ دَاوُدَ كُرْبَتَهُ وَبِالْإِسْمِ الَّذِي قَالَ لِلنَّارِ كُونِي
 بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ وَبِعِزَّةِ اللَّهِ الَّتِي لَا
 تُحْصَىٰ وَبِقُدْرَةِ اللَّهِ الْمُسْتَطِيلَةِ عَلَىٰ جَمِيعِ خَلْقِهِ مِنْ شَرِّ فَلَانٍ وَمِنْ شَرِّ مَا خَلَقَهُ الرَّحْمَنُ
 وَمِنْ شَرِّ كَيْدِهِمْ وَحَوْلِهِمْ وَقُوَّتِهِمْ وَحِيلَتِهِمْ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ بِكَ أَسْتَعِينُ وَ
 بِكَ أَسْتَعِيثُ وَعَلَيْكَ اتَّوَكَّلْتُ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
 خَلِّصْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ نَزَلَتْ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي جَمِيعِ الْأَيَّامِ وَاللَّيَالِي
 مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاجْعَلْ لِي سَهْمًا فِي كُلِّ حَسَنَةٍ نَزَلَتْ فِي
 هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي جَمِيعِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ بِكَ أَسْتَفْتِحُ وَبِكَ أَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِلَيْكَ أَتَوَجَّهُ
 وَبِكِتَابِكَ أَتَوَسَّلُ أَنْ تَلْطَفَ لِي بِلُطْفِكَ الْخَفِيِّ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ جِبْرِئِيلُ عَنْ يَمِينِي
 وَمِيكَائِيلُ عَنْ شِمَالِي وَإِسْرَافِيلُ أَمَامِي وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ خَلْفِي وَ
 بَيْنَ يَدَيَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 الطاهرين و سلم كثيرا.

□

ایمنی از ارواح

در مستدرک الوسائل میرزای نوری (ره) از مولایمان حضرت امام باقر علیه السلام روایت
 است که روزی شخص مؤمنی به خدمت آن حضرت آمد و شکایت نمود که کنیزی دارم
 و ارواح متعرض او می شوند، حضرت فرمودند:
 تعویذ نما او را به سوره «فاتحه» و «ناس» و «فلق» هر یک را ده بار بنویس که همراه
 او باشد سپس این سوره ها را در ظرفی با مشک و زعفران بنویس و به او بنوشان و در
 نوشیدنی، وضو، و غسل او هم این آب باشد، پس او سه روز به دستور حضرت عمل
 نمود خداوند او را ایمن فرمود.

□

ایمن بودن از شر جن و انس

به جهت ایمنی از شر جن و انس این دعا را که در مهج الدعوات سید بن طاووس (ره) از حضرت رسول الله ﷺ روایت نموده بخواند و یا نوشته و با خود نگهداری نماید:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَ مَا لَمْ يَشَاءَ لَمْ يَكُنْ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ نَابَةِ أَنْتَ آخِذٌ بِنَا صِيَّتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»

و به جهت جن زده این آیه شریفه را نوشته با خود نگه دارد: «وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ» (یس ۳۲). در طب الائمه از مولایمان حضرت امام حسین علیه السلام روایت نموده که فرمودند: کلماتی است که هنگامی که آنها را بگویم ترسی ندارم از اینکه جن و انس بر من اجتماع نمایند (یعنی از آسیب و ضرر ایشان با این کلمات در امان واقع می شود) آن کلمات چنین است:

«بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَآلِي اللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِقُوَّتِكَ وَحَوْلِكَ وَقُدْرَتِكَ شَرَّ كُلِّ مُغْتَالٍ وَكَيْدِ الْفَجَّارِ فَإِنِّي أَحِبُّ الْأَبْرَارَ وَ أُوَالِي الْأَخْيَارَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ»

□

ایمنی از تمام آفات و امراض و بلاها

صاحب خواص الشُّور نقل می نماید که هر کس آیه اول سوره انعام را در صبح و شب هفت مرتبه بخواند و هر بار دست بر بدن خود گذارد از جمیع آفات و علل و امراض ایمن شود و در روایت است از مولایمان حضرت رسول الله ﷺ که هر کس سه آیه از اول سوره انعام را موقع صبح بخواند حقتعالی هفتاد هزار ملک موکل کند که او را نگهدارند و برای او مثل اعمال هفتاد هزار ملک بنویسد.

□

دفع وسوسه شیطان

در حاشیه زادالمعاد علامه مجلسی (ره) است که جهت دفع وسوسه شیطان این آیه شریفه را روزی سه مرتبه بخواند:

«وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَفْظَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ» (یس ۶۷).

فصل چهاردهم

**ادعیه و اعمال خلاصی از زندان
و مراجعت گمشده و غایب**

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 $= \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 $= \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 $= \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 $= \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 $= \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 $= \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 $= \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 $= \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$

خلاصی از زندان

صاحب خواص السُّور نقل نموده که اگر کسی را به ناحق در زندان کرده باشند این آیات را بنویسد و بر بازوی راست ببندد و بعد از آن به خواندن همین آیات مداومت نماید خلاص شود:

«فَلَمَّا نَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ أَوْىٰ إِلَيْهِ أَبُوْنِي وَ قَالَ انْخَلُوا مِنصِرَانِ شَاءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ - وَ رَفَعَ اَبُوْنِي عَلٰى الْعَرْشِ وَ خَرُّوا لَهٗ سُجَّدًا وَ قَالَ يَا اَبَتِ هٰذَا رُوْبِيْلُ رُوْبِيَايِ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَ قَدْ اَحْسَنَ بِيْ اِذْ اَخْرَجَنِيْ مِنَ السِّجْنِ وَ جَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِيْ وَ بَيْنِ اِخْوَتِيْ اِنَّ رَبِّيْ لَطِيْفٌ لِّمَآ يَشَاءُ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ» (۹۹ - ۱۰۰ يوسف)

و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر کس در بند و گرفتار ظالمی باشد هفت بار سوره مبارکه «انفال» را بخواند خلاص می‌گردد انشاءالله.

صاحب خواص السُّور نقل نموده که از حضرت امام صادق علیه السلام منقول است چون کسی در زندان باشد هزار مرتبه سوره «قل هو الله احد» را بخواند خلاص شود و همچنین هر مشکلی برای او پیش آید این سوره مبارکه را در یک مجلس هزار بار بخواند مشکل او حل می‌شود انشاءالله تعالی.

ایضاً شیخ اصفهانی نقل نموده است که شخص محبوس بر قرائت سوره مبارکه «طور» مداومت نماید خلاص می‌گردد باذن الله تعالی.

ادعیه و اعمال جهت بازگشت گمشده

در جنةالواقیه کفعمی(ره) از مولایمان حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت است که فرمودند:

کسی که چیزی از او گم بشود دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت بعد از حمد سوره مبارکه «یس» را قرائت نموده و بعد از نماز بگوید: «اللَّهُمَّ يَا هَادِي (رَادَّ) الضَّالَّةِ رُدَّ عَلَيَّ ضَالَّتِي».

و شیخ کفعمی(ره) در مصباح در ادعیه پیدا شدن گمشده این ادعیه را ذکر نموده است:

«يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَنْهُ مَكْتُومٌ وَلَا يَسْتُدُّ عَنْهُ مَعْلُومٌ وَلَا يُغَالِبُهُ مَنْبِيعٌ وَلَا يُظَاوِلُهُ رَفِيعٌ
أُرِدُّ بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ مَا فِي قَبْضَتِكَ إِنَّكَ أَهْلُ الْخَيْرَاتِ».

و نیز در مصباح کفعمی است که برای پیدا شدن گمشده می خوانی: «اللَّهُمَّ يَا هَادِي الضَّالَّةِ وَرَادَّ الضَّالَّةِ أَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَ سُلْطَانِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَرُدَّ عَلَيَّ ضَالَّتِي فَإِنَّهَا مِنْ عَطَائِكَ وَ فَضْلِكَ وَ رِزْقِكَ».

و در آن کتاب به خط شهید(ره) مروی است که هر کس چیز از او گم شده باشد و یابنده آن رفته باشد این دو بیت را تکرار نماید: «نَادِ عَلِيًّا مَظْهَرَ الْعَجَائِبِ تَجِدُهُ عَوْنًا لَكَ فِي النَّوَائِبِ كُلِّ هَمٍّ وَ غَمٍّ سَيَنْجِلِي بِوِلَايَتِكَ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ» که آن چیز پیدا می شود و ایضاً وارد است که سوره «عبس» را به جهت این مطلب بخواند که مجر بست و سوره «والعادیات» نیز وارد است.

در مکارم الاخلاق از مولایمان حضرت امام علی بن موسی الرضا علیه السلام مروی است که فرمودند هر گاه از تو چیزی گم شود این آیه را بخوان:

«وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَ يَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ مَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَ لَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَ لَا رَطْبٍ وَ لَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ» (انعام ۵۹) و سپس بگو: «اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَهْدِي مِنَ الضَّلَالَةِ وَ تُنْجِي مِنَ الْعَمَى وَ تَرُدُّ الضَّالَّةَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي رُدَّ ضَالَّتِي وَ صَلِّ اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ سَلِّمْ».

مراجعت غایب

در خواص السور از حضرت امام صادق علیه السلام روایت نموده که سوره «والتین» را به نیت بازگشتن غایب هفت بار و به روایتی هفت هزار بار بخواند.

فصل پانزدهم

ادعیه مربوط به

دفع مشکلات روحی، امراض روانی

هدایت شدن

سید بن طاووس (ره) در کتاب شریف المجتبی نقل نموده که شخصی گمراه بود و هاتفی به او این دعا را یاد داد پس بوسیله این دعا هدایت گردید. دعا این است:

«بِسْمِ اللَّهِ ذِي الشَّانِ الْعَظِيمِ الْبُرْهَانِ الشَّدِيدِ السُّلْطَانِ كُلِّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ مَا شَاءَ اللَّهُ
كَانَ لِأَحْوَالٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».

زنده شدن دل

در مصباح کفعمی است که برای زنده شدن دل هر روز باید گفت:

«يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُحْيِيَ قَلْبِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ».

حفظ ایمان و دوری شرک و اعتقاد بد

صاحب خواص السور روایت نموده از حضرت امام صادق عليه السلام که سوره «کافرون» را هر روز هفت بار بخواند برای حفظ ایمان، و هر کس که بر سوره «کافرون» مداومت

نماید در هنگام طلوع و غروب خورشید از شرک و شک و اعتقاد بد ایمن گردد و اگر این سوره مبارکه را در روز یکشنبه موقع طلوع آفتاب ده مرتبه بخواند هر حاجت از خداوند (جل عظمته) بخواهد روا گردد، انشاءالله تعالی.

□

زائل نمودن سختی دل

فیض کاشانی (ره) در اللئالی نقل نموده است که بسیار گفتن «یا رؤوف» سختی دل را زائل می‌نماید و از هر خوفی ایمن می‌گردد.

□

دفع نفس اماره

صاحب خواص السور آورده که مولایمان حضرت امام علی بن موسی الرضا علیه السلام فرموده‌اند هر کسی که نفس اماره داشته یعنی او را زیاد وسوسه می‌نماید باید وقت خواب دست بر سینه گذارد و صدبار بگوید «یا مُمِيتُ» و هم چنان بگوید تا در خواب رود حقتعالی نفس او را مطیع او گرداند.

و نیز از آن حضرت علیه السلام روایت نموده که هر کس اسم مبارک «الخبیر» را بسیار بگوید از شر نفس و سلطان و جور او ایمن می‌گردد انشاءالله تعالی.

□

اهل یقین شدن

همچنین آورده که اگر کسی در هنگام سحر بعد از آنکه وضو ساخته باشد روی بر زمین گذارد و صد و ده بار «یا صمدُ» بگوید و معنای آن را دل خود نقش نموده و بر این عمل مداومت نماید از اهل یقین می‌شود انشاءالله تعالی.

□

ازدیاد خشیت و تقوی

و همچنین آورده که اگر کسی در هنگام بین الطلوعین (بین طلوع فجر و طلوع آفتاب) بر خواندن این دو اسم مبارک «الْحَيُّ» و «الْقَيُّومُ» مداومت نماید خشیت و تقوی او زیاد می‌گردد انشاءالله تعالی.

نورانیّت دل و رفع وسوسه شیطان

و نیز از مولایمان حضرت امام ابی الحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام روایت نموده که هر کسی در وقت زوال (هنگام ظهر) اسم مبارک «الْقُدُّوسُ» را صد و هفتاد بار بگوید دل او نورانی گردد و از وسوسه شیطان در امان باشد انشاءالله تعالی.

رفع زنگ غفلت از دل

و نیز آورده که از مولایمان حضرت امام ابی الحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام منقول است که هر کس هر روز جمعه بعد از نماز صبح هفتاد بار بگوید «يَا فَتَّاحُ» و دست بر سینه فرود آورده زنگ غفلت از دل او برود، الی آخر روایت.

رفع اوهام

همچنین آورده که مداومت بر گفتن اسم مبارک «اللطيفُ» در رفع شدائد و آلام و ازاله هموم و اوهام اثر تمام دارد.

شخصی که همت ضعیف دارد

همچنین آورده اگر شخصی که ضعیف همت می باشد بر خواندن این اسماء مبارکه مداومت نماید همتش قوی می گردد «الشَّدِيدُ»، «ذو الْقُوَّةِ»، «الْقَاهِرُ» و «الْمُقْتَدِرُ».

□

حفظ از معصیت

و نیز آورده که اگر اسم مبارک «الرَّقِيبُ» را بر درسرا (منزل یا غیر آن) نقش کند اهل آن سرا از معصیت محفوظ باشند انشاءالله تعالی.

□

دفع غلبه شهوت

و نیز آورده که اگر شهوت بر کسی غلبه پیدا نماید بر خواندن این اسماء مبارکه «الْحَكِيمُ»، «الْمَنَّانُ» و «الرَّؤُوفُ» مداومت نماید شهوات از دل او بر طرف می گردد انشاءالله تعالی.

□

دوری نفاق

در خواص السُّور از مولایمان حضرتت امام صادق عليه السلام منقول است که هر کس سوره «قدر» را بنویسد و بشوید و آن را بخورد هر گز منافق نمی گردد و کسی که معیشت او تنگ باشد و خواندن سوره قدر را مداومت نماید روزی او از جایی رسد که گمان نداشته باشد.

□

تسکین خشم و غضب

و نیز آورده که جهت تسکین غضب و خشم و اضطراب نافع است که این آیه شریفه خوانده شود: «وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ» (انعام ۱۳) و چون از خود یا دیگری خشم و اضطراب مشاهده نمود آیه فوق الذکر را بسیار بخواند.

□

رفع غم و اندوه

در محاسن از مولایمان حضرت امام صادق علیه السلام روایت است که پیامبری از پیامبران از خداوند در مورد غم و حزن کمک خواست، خداوند متعال او را به خوردن انگور امر فرمود. و در روایتی بود که این غم به جهت دیدن استخوان پوسیده بود.

□

دفع خیالات فاسد و وساوس شیطان

در حاشیه منهای سمنانی (ره) است که در حدیث وارد شده شخصی به خدمت مولایمان حضرت صادق علیه السلام شکایت نمود از بسیاری خیالات فاسده و وساوس شیطانی که بر او مستولی شده، حضرت فرمودند دست بر دل (سینه) بگذار و سه مرتبه بگو:

«بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ اللَّهُمَّ أَنْتَ مَنْنْتَ عَلَيَّ بِالْإِيمَانِ وَ أَوْعَيْتَنِي الْقُرْآنَ وَ رَزَقْتَنِي صِيَامَ شَهْرِ رَمَضَانَ فَأَمُنُّنْ عَلَيَّ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ وَالرَّافَةِ وَالْغُفْرَانِ وَ تَمَامِ مَا أَوْلَيْتَنِي مِنَ النِّعَمِ وَالْإِحْسَانِ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَائِمُ يَا رَحْمَنُ سُبْحَانَكَ لَيْسَ لِي أَحَدٌ سِوَاكَ سُبْحَانَكَ أَعُوذُ بِكَ بِعَدَاهِ الْكِرَامَاتِ مِنَ الْهَوَانِ وَ أَسْئَلُكَ أَنْ تُجِلَّ عَن قَلْبِي الْأَحْزَانَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ».

و در حدیث دیگر وارد شده شخصی به آن حضرت شکایت نمود که از آرزوهای بسیار کردن و سوسه های قلب آزار بسیار می کشم، فرمودند دست بر سینه بکش و بگو:

«بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ لِأَحْوَالٍ وَ لِأَقْوَةِ الْأَبَالِهِ

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ امْحُ عَنِّي مَا أَجِدُ»

پس دست بر شکم بمال و دوباره همین کلمات را سه مرتبه تکرار کن، آن شخص چنین کرد و آن حالت از او زائل شد و نیز در جنه‌الامان و کتب دیگر آورده اند که هر کس بر قرائت سوره مبارکه «جمعه» در شب و روز مداومت نماید از وسوسه شیطان در امان می ماند انشاءالله تعالی.

در خواص السور آورده است که این دو آیه شریفه به جهت دفع و سوسه و خیالات فاسده مناسب است چون آن را به گلاب و زعفران در روز جمعه موقع طلوع آفتاب بر هفت قطعه کاغذ بنویسد (یعنی بر هر یک از هفت کاغذ باید این دو آیه را نوشت) و هر روز یکی از آن کاغذها را بخورد و بعد از آن جرعه‌ای آب بیاشامد پس از آن رنج خلاص می‌گردد، دو آیه شریفه این است:

« وَ إِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ - إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ ظَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِنَّا لَهُمْ مُبْصِرُونَ » (اعراف ۲۰۰ - ۲۰۱).

ایمن شدن از وسواس

صاحب خواص السور نقل نموده اگر در چهاردهم ماه در ظرفی سوره «قل اعوذ برب الناس» نویسد و از آب آن ظرف بخورد و وضو بگیرد از وسواس ایمن می‌گردد و هیچ مکروهی به او نرسد.

دور نمودن شیطان

در جنه‌الامان الواقیه شیخ کفعمی (ره) مسطور است که اگر سوره مبارکه «حجرات» را در مکانی آویزان نماید شیطان به آن محل نزدیک نمی‌شود باذن الله عزوجل.

دفع وسوسه شیطان در امور دین

شیخ (ره) در مستدرک از جعفریات روایت نموده که شخصی به خدمت حضرت رسول اکرم ﷺ عرض نمود من دو قلب دارم یک قلبم امر می کند که شما را اطاعت نمایم و قلب دیگر امر می کند که از شما پیروی نکنم، پیامبر ﷺ فرمودند می خواهی چیزی به تو یاد بدهم که اگر آن را بگویی خداوند این حالت را از تو دور می فرماید؟ گفت بله یا رسول الله ﷺ ، فرمود بگو: «اللَّهُمَّ أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنْتَ اللَّهُ وَأَنْتَ الرَّحْمَنُ وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَسْتَعِينُكَ عَلَى عَدُوِّي فَأَحْبِسْهُ عَنِّي».

و از ابن عباس روایت نموده که بعضی از وسوسه به حضرتش شکایت نمودند فرمود هنگامی که در قلبت چیزی از (وسوسه) احساس نمودی بگو: «هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ».

و شیخ صدوق (ره) در مقنع آورده که اگر انسان دچار وسوسه شد چیزی بر او نیست (مرتکب گناهی نشده) و بگوید: لا اله الا الله.

و در مستدرک الوسائل و بشارة المصطفى لشيعة على المرتضى روایت نموده که حضرت امیرالمؤمنین عليه السلام در وصیت خود به کمیل فرمود: یا کمیل هنگامی که شیطان در قلب تو وسوسه نمود بگو:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ الْقَوِي مِنَ الشَّيْطَانِ الْغَوِيِّ وَأَعُوذُ بِمُحَمَّدِ الرَّضِيِّ مِنْ شَرِّ مَا قُبِرَ وَقُضِيَ وَ أَعُوذُ بِآلِهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَعَظَمَ اللَّهُ وَصَلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ»
 پس شرابلیس و شیاطین را از تو کفایت می نماید اگر چه همه شیاطین ابلیسی مانند او می باشند.

رفع شرب خمر

در مصباح کفعمی (ره) است که اگر سوره مبارکه «مؤمن» را در هنگام شب بنویسی و آن را در پارچه حریر سبز پیچیده و همراه کسی نمایی از خوردن خمر (مسکرات) خود داری می نماید.

رفع سختی دل و بخل

در خواص السور است که هر کس بخواهد سختی از دل او بر طرف شود و بخل از دل او بیرون رود و بر طاعت و عبادت و اعمال خیر رغبت نماید آرد جو خالص را خمیر نموده بدون نمک و قبل از طلوع آفتاب از آن قرص نانی تهیه نموده و بپزد و سپس این آیه شریفه را هفت بار بر روی آن بوسیله قلمی که سیاهی (جوهر) نداشته باشد بنویسد و آن روز را روزه بگیرد و با آن قرص نان افطار نماید مقصود او حاصل می شود انشاء الله تعالی، آیه این است:

«إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَانَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ» (انفال ۲).

روایت شریف در رفع غم و ترس و مانند آن

شیخ کفعمی (ره) در جنة الامان الواقية روایت شریفی را از مولایمان حضرت صادق عليه السلام ذکر نموده به این مضمون که حضرت می فرمایند:

تعجب می کنم از کسی که فزع می کند از چهار چیز و پناه نمی برد به چهار چیز:
اول: تعجب می کنم برای کسی که خوفناک بوده و ترسیده و پناه نمی برد به قول خداوند «حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ» زیرا حقتعالی جلت عظمته بعد از آن می فرماید
«فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّسْهُمْ سُوءٌ».

دوم: تعجب می کنم از برای کسی که دچار غم و اندوه گردیده چگونه پناه نمی برد به قول حقتعالی جلت عظمته: «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ» زیرا خداوند متعال به دنبال آن می فرماید:

«فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ».

سوم: تعجب می کنم از کسی که دچار مکر و حيله شده چگونه پناه نمی برد به قول حقتعالی جلت عظمته: «وَ أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَاللَّهُ يَكْفُلُ الْعَاهِدِينَ» زیرا حقتعالی جلت عظمته به دنبال آن می فرماید: «فَوَقِيَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَّا مَكْرُوا».

(چهارم) و تعجب میکنم از کسی که قصد یکی از نعمتهای دنیا را دارد چگونه پناه نمی برد به قول خداوند: «مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» زیرا خداوند به دنبال آن (در قرآن) می فرماید:

«إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقْلُ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنَّ خَيْرًا مِنْ حَبْنِكَ».

در این روایت شریف تعداد ادکار معین نگردیده اما احتمال داده می‌شود که گفتن این ادکار در طول مدتی که مشکل و آلم وجود داشته و تا رفع حاجت ادامه داشته باشد و بعضی گویند یک بار با توجه خواندن کفایت امر را می‌نماید.

و صاحب خواص السور آورده که هر کس این آیه شریفه را بسیار بخواند هر غم و اندوهی که داشته باشد بر طرف می‌گردد انشاءالله تعالی:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ» (فاطر ۳۴).

مؤلف: در روایت است که منظور از بسیار خواندن صد مرتبه می‌باشد.

□

شخص خائف

در مصباح کفعمی (ره) و کتب دیگر است که اگر سوره مبارکه «ق» را بر صفحه کاغذی بنویسد و آن را بوسیله آب باران شسته و شخص خائف (ترسو) از آن آب بخورد ناراحتی او بر طرف می‌گردد، انشاءالله تعالی.

و نیز در مستدرک الوسائل محدث نوری (ره) روایت است که حضرت رسول الله ﷺ به جعفر فرمودند:

گلابی قلب را پاک نموده و شخص ترسو را شجاع می‌نماید.

و صاحب خواص السور آورده که چون کسی از چیزی ترسان باشد و برخواندن این اسماء مبارکه مداومت نماید ایمن می‌گردد:

«الحکیم»، «الرؤوف» و «المنان»

□

کثیر السهو در نماز

در حاشیه منهج علامه از مولایمان حضرت امام صادق علیه السلام مروی است کسی که در هنگام نماز بسیار سهو می‌نماید چون داخل بیت الخلاء می‌شود بگوید:

« بِسْمِ اللَّهِ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الرَّجْسِ النَّجِسِ الْخَبِيثِ الْمُخْبِتِ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ».

در مستدرک و عقد الحسینی روایت گردیده که بعضی اصحاب به حضرت رسول الله ﷺ شکایت نمود از وسوسه و گفت یا رسول الله ﷺ شیطان بین من و نمازم حائل می شود و نمازم را بر من مشتبه می کند پس حضرت رسول الله ﷺ فرمودند: به این شیطان (نوعی از شیطان) «خَنْزَب» گفته می شود پس اگر احساس وسوسه نمودی از او به خدا پناه ببر (بگو: اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ خَنْزَبٍ) و سه بار از طرف چپ خود آب دهان بینداز (که آن شیطان دور می شود) پس چنین کرد و خدا آن حالت وسوسه را از او دور فرمود (ظاهراً منظور از آب دهان انداختن اگر در نماز باشد همان فوت کردن می باشد و یا منظور این است که اگر در غیر نماز بودی و احساس این وسوسه را نمودی این عمل را انجام بده).

□

بی رغبتی در نماز

صاحب خواص السور نقل می نماید که اگر کسی در نماز بی رغبت باشد این آیات را بنویسد و با خود نگه دارد برای او در نماز خواندن ذوق و شوق حاصل می گردد:

« وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ » (الذاریات ۵۸ - ۵۶).

و نیز اگر سوره مؤمنون را هفت بار بخواند در نماز رغبت می یابد.

□

ثبات ایمان و حصول شب خیزی

در بحارالانوار است که یکی از مؤمنین گفته بعضی اوقات بیدار شدن برای نماز شب برایم مشکل می شد و این مرا غمگین می نمود شبی حضرت صاحب الزمان بقیة الله الأعظم (عج) را در خواب دیدم به من فرمودند: کاسنی بخور که بیدار شدن برایت آسان می گردد، پس آب آن را نوشیدم و بیدار شدن برایم آسان شد.

در کتاب الخواص اصفهانی است که هر کس بر خواندن این آیات مداومت نماید دل او از غل و غش پاک می‌گردد و بر ایمان خود ثابت می‌شود و از رسوائی دنیا و آخرت محفوظ شود و کسی که نمی‌تواند شب خیزی کند یعنی هر وقت از شب که می‌خواهد برخیزد چون این آیات را در ظرفی چوبی پاک بنویسد و با آب زمزم بشوید و بخورد شب خیز شده در هر وقت شب از خواب بیدار می‌شود، آیات این است:

«إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ - الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُوبًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ - رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخُلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ - رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ - رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَ لَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ» (آل عمران ۱۹۰ - ۱۹۴)

مؤلف گوید این آیات شریفه متضمن معنای بسیار مهمی بوده و مناجات عظیمی است به نزد حضرت احدیت (جلت عظمته) و حق هم این است که فوائد مذکوره بر آن مترتب باشد و ای بسا که مناجات نمودن با این آیات شریفه اثرات مهم دیگری نیز داشته باشد و بنابراین باید این آیات را با توجه به معنای آن قرائت نمود.

تربیت فرزند

صاحب خواص السور آورده که این آیات به جهت تربیت فرزند اثر تمام دارد به این ترتیب که آن را بر ظرف بلور بنویسد و به آب باران بشوید و آن آب را دو قسمت کند یک قسمت را مخلوط نماید به غذایی که فرزند خواهد خورد و یک قسمت را در شیشه کرده و به او بدهد تا بخورد و در صبح صورت را با آن بشوید هفت روز به این طریق عمل نماید آثار نجابت و نیکی در او مشاهده کند انشاءالله آیات این است:

«الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَ بَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ - نُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ

مِنْ مَاءٍ مَّهِينٍ - ثُمَّ سَوَّيْتُهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
 قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ» (سجده ۹-۷)

و گفته‌اند جهت مولود بعد از گذشت هفتاد روز بعد از تولد او به این دستور عمل نمایند.

و صاحب خواص السور آورده که از حضرت امام جعفر بن محمد الصادق عليه السلام منقول است که هر کس سوره مبارکه «صف» را صد و هفت بار بخواند فرزندان او مطیع و منقاد می‌شوند.

شخص پر خواب و کسل

صاحب خواص السور آورده که به جهت مردی (شخصی) که بسیار خواب است و در مسائل دینی و دنیای خود کاهلی و سستی می‌نماید دو آیه آخر سوره «طور».

«وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ - وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
 وَإِنْبَارَ النُّجُومِ»

را در ظرف بلور با آب سيب و زعفران بنویسد و این نوشته را با گلاب بشوید و قدری سرکه انگور به آن اضافه نماید و آن شخص در وقت خواب دو مثقال از آن بخورد و تا سه شب این را ادامه دهد که در کار دین و دنیای خود نشاط پیدا می‌کند انشاءالله.

فصل شانزدهم

بیان بعضی از مسائل و احکام ضروری

بیان بعضی از مسائل و احکام ضروری

از عاداتی که بین علمای شیعه امامیه رضوان الله تعالی علیهم در کتب ادعیه مرسوم و معمول بوده این است که در بین فصول مختلف که مشتمل بر ادعیه بوده، به بیان بعضی از مسائل شرعی می‌پرداختند خصوصاً مؤلف بزرگ کتب ادعیه سید رضی‌الدین علی بن طاووس (ره)، و به پیروی از ایشان علمای دیگر مانند علامه مجلسی (ره)، شیخ کفعمی (ره) و علامه سمنانی (ره) و دیگران نیز از این سنت تبعیت نمودند و چون حقیر نیز بر خود جائز نمی‌دانم که از شیوه علماء و بزرگان متقدمین تخطی نمایم بعضی از احکام و مسائل ضروریه را از کتب معتبره فقهی نقل می‌نمایم انشاءالله ذخیره آخرت باشد.

بر شخص عاقل و بالغ اقرار نمودن به وجود خدای عزوجل واجب می‌باشد و واجب است اقرار نمودن به یگانگی خداوند و عادل بودن و عالم بودن او و منزّه بودن خداوند عظم شأنه از هر گونه نقصان. و اقرار به باقی صفات خداوند نیز که در قرآن و روایات

ذکر شده واجب می باشد.

واجب است اقرار نمودن به برگشتن ائمه علیهم السلام که آن را رجعت می گویند و از آن تعبیر به قیامت صغری می نمایند که قبل از قیامت کبری می باشد و همان زمان ظهور امام زمان (عج) است.

واجب است اخلاص در نیت و طلب و فرمانبرداری خداوند و تقرب به رحمت یارضا یا ثواب یا دفع عقاب خداوند و جایز نیست که کسی به این قصد که مردم ببینند یا بشنوند، عبادت نماید پس اگر چنین قصد نماید عبادت او باطل می شود.
و بهتر است پنهان نمودن عبادت مستحبی و ظاهر کردن عبادت واجب تا مردم بفهمند که او اهل دین و شرع می باشد.

و هر گاه بیم ضرر باشد تقیه واجب است (تقیه آن است که انسان در بین مخالفان و منکران عقیده و اعمال خود را پنهان نماید تا دچار ضرر نشود) و در چند مورد تقیه نباید نمود مثل کشتن آدم، زخم زدن، شراب خوردن و سب انبیاء و ائمه علیهم السلام و بیزاری از ایشان (البته در بعضی از موارد مانند سب انبیاء و ائمه علیهم السلام اگر خوف نفس باشد تقیه لازم است به خلاف بیزاری جستن از آنها).

□

مختصری از احکام اموات

واجب است گردانیدن روی بیمار در وقت مردن به سوی قبله به این روش که روی او و کف پاهایش به جانب قبله گردانیده شود و واجب است اگر بیمار حقی از دیگری بر گردن او باشد یا حقی از او بر دیگران باشد وصیت نماید و در غیر این دو صورت وصیت مستحب است.

هنگامیکه بچه در شکم مادرش باشد و مادر بمیرد بیرون آوردن بچه واجب می باشد اما اگر هر دو با هم بمیرند بیرون آوردن بچه حرام است و باید هر دو را با هم دفن نمایند.

و زود دفن کردن میت اگر مردن او معلوم نباشد حرام است تا وقتی که مردن ثابت

بشود.

و جائز نیست غسل دادن کافر و ناصب.

علامه مجلسی (ره) در آداب احتضار در زادالمعاد آورده که چون در بیمار آثار موت ظاهر شود متوجه احوال خود گردد و از گناهان خویش توبه نموده و بر گذشته‌ها نادم و پشیمان شود و قصد کند که اگر زنده ماند مرتکب معصیت الهی نگردد پس وصیت کند و حقوق خدا و خلق آنچه بر ذمه او باشد ادا کند، پس به اندازه ثلث مال خود را وصیت کند که به خویشان فقیر و مساکین و سایر وجوه خیر صرف نمایند و از مؤمنین حلالیت بطلبد و هر کس را غیبت نموده یا اذیتی رسانیده باشد اگر حاضر باشد از ایشان التماس نماید که او را عفو نماید و اگر غایب باشد از حاضران التماس نموده که ایشان را از او راضی نمایند و برای آنها استغفار کند و مؤمن را سنت است که کفن پیوسته با او باشد چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر کس کفنش با او باشد در خانه‌اش او را از غافلان نویسند و هرگاه که نظرش بر آن کفن افتد برای او حسنه می‌نویسند و از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله منقولست که هر کس در وقت مرگ وصیت نیکو نکند علامت کمی عقل و نقص مروت و مردانگی او است.

□

احکام معاشرت

در معاشرت با مردم در سفر و حضر حتی با سنیها واجب است اداء امانت و راست گفتن و شهادت حق دادن و بازداشتن اذیت و آزاریکه حق نباشد و نیز به جا آوردن حقوق مؤمن و تقیه کردن با مخالفین واجب می‌باشد.

و حرام است دشمنی با مؤمنی و خوار کردن او و ظاهر کردن عیبش و غش کردن به مال او و ترک یاری نمودن او در وقت ضرورت.

و حرام می‌باشد همنشینی با صاحبان بدعت و همراهی ایشان و نیز انکار نمودن ایشان تا حدی که ممکن باشد واجب است. (اهل بدعت کسانی هستند که در دین آنچه را که نبوده وارد کرده‌اند و طریق خاصی را از خود درآورده‌اند مانند صوفیه که در تاریخ اسلام ریشه‌ای نداشته و سالها پس از اسلام بوجود آمدند).

و جائز نیست همنشینی با فاسق یا بخیل مگر در وقت ضرورت یا تقیه.

واجب است جواب سلام دادن و مستحب است سلام کردن و حرام است بر فقیر طوری سلام نماید که به غیر سلام او بر شخص ثروتمند باشد.

و واجب است که جواب سلام را بلند بگوید به طوری که سلام کننده بشنود.

و حرام است سلام کردن بر کافر و بر کسانی که به لهو و لعب و بازی هایی که در اسلام نهی شده مشغولند مگر از جهت ضرورت باشد.

و جائز نیست در منزل کسی بدون رخصت او داخل شود و واجب است عزت و احترام مؤمن و بی عزتی و تحقیر او حرام می باشد.

جائز نیست اگر کسی سخنی به امانت به کسی بگوید بدون اجازه آن کس آن سخن را به دیگری بگوید مگر آنکه جهت اعتماد یا ذکر خیری برای او بوده یا شهادتی واجب باشد.

واجب است نوشتن جواب نامه، و سوزاندن کاغذهای نوشته اگر در آنها قرآن یا نام خدا باشد جائز نیست مگر در وقت ضرورت و ترس.

واجب است در حرف زدن راستگویی، و دروغ گفتن حرام است مگر در هنگام ضرورت.

واجب است نگهداشتن زبان از آنچه که حلال نباشد صحبت نمودن در آن، مانند بدگوئی و سخن چینی. و پنهان شدن از مؤمن و اجازه ندادن به او (وقتی که به عنوان میهمان اجازه بطلبید) حرام است. و حرام است حسد ورزیدن و خیانت کردن به مؤمن. و دروغ گفتن در جدی و شوخی و خوش طبعی چه کوچک باشد یا بزرگ حرام می باشد، مگر مواردی که استثنا شده است یعنی در جنگ با دشمن، در پیش ظالمی یا برای مظلومی و میان دو نفر و دلگیری از یکدیگر. و راست گفتن در جایی که فساد کند حرام است.

جایز نیست نام بردن مؤمن به کنیه یا لقبش که آن را دوست ندارد.

و دو رو و دو زبان بودن حرام است مگر برای اصلاح. و بی سبب و بدون دلیل دوری کردن و اف گفتن به مؤمن و سبک شمردن او حرام می باشد.

و به خاطر نگهداشتن لغزشهای مؤمن برای اینکه روزی او را به آن لغزشها سرزنش نماید حرام می باشد.

و غیبت نمودن حرام است مگر برای فاسق و صاحبان بدعت، بلکه غیبت ایشان واجب است.

و غیبت ترک کننده نماز جماعت حرام نیست بلکه در روایت است که واجب است غیبت تارک جماعت و شهادت او در محضر قضاوت قبول نمی باشد.

و واجب است کفاره غیبت به اینکه از او حلالیت بطلبد به شرط آنکه مستلزم مفسده نباشد و اگر مفسده‌ای داشت باید برای او استغفار نماید.

و واجب است رد کردن غیبت مؤمن.

و شنیدن غیبت او حرام است مگر آن غیبت را بر طرف نماید یعنی برای اینکه برطرف نماید بشنود.

و جائز نیست فاش کردن سر مؤمن و نقل نمودن چیزیکه موجب عیب او بشود و نیز جایز نیست دشنام دادن و طعنه زدن و لعن کردن مؤمن. و نیز لعن کردن چارپایان جائز نیست.

و جائز نیست یاری کردن کسی در اذیت و آزار نمودن مؤمن، اگر چه به نصف کلمه‌ای باشد و نیز جایز نیست تقلید کردن و در آوردن ادای مؤمن.

احکام جهاد با نفس

واجب است مبارزه و جهاد با نفس به اینکه نفس خود را از مُحَرّمات منع نماید و آن را به واجبات مجبور نماید.

و واجب است دوری کردن از گناهان کبیره و آنها بسیار است بلکه همه گناهان کبیره است و در آن گناه صغیره نیست مگر به نسبت گناهان دیگر در نظر گرفته شود.

و از بزرگترین کبائر شریک قرار دادن برای خدا، نا امید شدن از رحمت خدا، رنجانیدن پدر و مادر، کسی را به ناحق کشتن، نسبت زنا یا لواط به کسی دادن، ریا(خودنمایی) کردن، ربا خوردن، زنا کردن، سحر کردن، منع زکات، گواهی ناحق دادن، دزدی کردن، شراب خوردن، قمار کردن، دروغ گفتن بی ضرورت، اسراف کردن، منع صاحبان حق، مشغول بودن به لهو و سرگرمیهای نامشروع، مصرّ بودن بر گناه، توبه

نکردن، پشیمان نشدن از گناه و ردّ نکردن حقوق مردم می باشد.
و توبه کردن از جمیع گناهان واجب است و حرام است ریاست طلبی و جاه طلبی و واجب است فرو نشانیدن غضب از اینکه مرتکب حرامی بشود.

و حسد حرام می باشد لکن غبطه حرام نیست و فرق بین این دو این است که شخص حسود بر طرف شدن نعمت از دیگری را می خواهد و غبطه خورنده آرزو می کند که مانند آن را داشته باشد.

و کوچک شمردن اهل حق و دوست داشتن دنیای حرام و حرص داشتن به آن و نیز بدخلقی کردن و فحش دادن و بد زبانی کردن و آزار مردم دادن و یاغی شدن و ظلم نمودن جائز نمی باشد.

و واجب است توبه کردن و پشیمان شدن از ظلم، و در صحت توبه کردن شرط است که آنچه به ظلم گرفته به صاحبانشان برگرداند و اگر عاجز شد و نتوانست استغفار نماید و کسی که مردم را گمراه نماید توبه کردن بر او واجب است و شرط است در قبول توبه اش که کسانی را که گمراه کرده به حق برگرداند و در نزد آنها اعتراف به بدعت گذاری و گناه خود بنماید.

و جائز نیست راضی بودن به ظلم و مدد کردن بر ظلم بلکه واجب است ناراضی بودن در دل و منع کردن به زبان و به دست و گفتن اینکه ظلم بد است، اگر بیم نبوده و ممکن باشد.

و واجب است اعتراف نمودن نزد خداوند عظم شأنه به گناهان و پشیمان شدن و جدی بودن بر ترک آنها و برگشتن از آنها و طلب آمرزش نمودن از گناهان و اخلاص داشتن در توبه و اداء کردن حقهائی که فوت شده و تجدید کردن توبه هر زمان که آن را شکست و صحیح است که در آخر عمر از فسق و کفر توبه نماید اما باید توبه پیش از دیدن احوال آخرت باشد.

و واجب است در هر روز حساب نفس خود را کشیدن و تلافی کردن چیزیکه از او فوت شده و زیاد مراقب نفس بودن و حفظ نمودن خود از گناهان وقتی که عمر زیاد می شود، خصوصاً بعد از چهل سال.

احکام امر به معروف و نهی از منکر

امر به معروف و نهی از منکر واجب است، مشروط بر اینکه امر کننده به معروف و نهی کننده از منکر عالم به معروف و منکر باشد و احتمال بدهد که اثر خواهد کرد و از ضرر بر خود یا دیگری نیز باید ایمن باشد. و واجب است امر کردن به واجبات و نهی نمودن از مُحَرَّمات و انکار بدیها به قلب و سپس به زبان و بعد از آن به دست واجب می باشد (به این معنی که از هر مرحله ای ساقط شده و شرائط آن مفقود بود به مرحله پائین تر برود مثلاً اگر با عمل نمی توانست جلوی ظلم را بگیرد با زبان این کار را بکند و اگر با زبان هم بگوید خطر داشته باشد قلباً از آن ظلم ناراضی باشد).

و حرام است خشنود بودن به بدیها یعنی از اعمال حرام و منکر خشنود بشود. و واجب است که از بدکاران و بدیها کراهت داشته باشد و از آن دوری نماید و به هر وسیله ای که ممکن باشد

آن را رفع و برطرف نماید (البته در صورت وجود شرائط و ایمنی نسبت به خود یا دیگران) و واجب است آنچه به مردم امر می نماید خود انجام بدهد و آنچه را که نهی می کند خود از ارتکاب به آن خود داری نماید.

و حرام است به غضب آوردن خداوند برای خشنودی خلق، حتی پدر و مادر. یعنی جایز نیست کسی فعل حرامی را برای رضای مردم از خود انجام بدهد. و سزاوار است امر نمودن به مستحبات و منع کردن از مکروهات به وفق و نرمی. و جایز نیست همسایگی و معاشرت کردن با گناهکاران در حال اختیار، اما در حال اضطرار جایز است.

و واجب است بیزاری جستن از صاحبان بدعت و سب و مذمت ایشان و ترسانیدن مردم را از آنها البته اگر ممکن باشد.

و بدانکه احادیث بسیار است که در بد بودن با بدان و مذمت نمودن ایشان ثواب عظیم می باشد مخصوصاً اهل بدعت.

و حرام است کفران نعمت و شکر آن را نکردن و واجب است قرض دادن به مؤمن وقتی که مضطر باشد به اندازه ضرورت و احتیاج او البته، اگر ممکن باشد.

نَهْيُ ائِمَّةٍ عليه السلام از اشیاء مجهوله و غیر مرویه

در ابواب القران از کتاب الصلاة وسائل الشیعه، بابی می باشد در مورد اینکه تعویذ و آحراز هنگامی که از قرآن یا ذکر یا روایات ائمه عليهم السلام باشد جائز است نه از غیر آن، مانند اشیاء مجهوله و برای اینکه این مسئله بهتر بیان شود بعضی روایاتی که در این باب آمده است را ذکر می نمایم زیرا مرسوم شده است که بعضی این همه ادعیه را که از ائمه عليهم السلام روایت گردید، یا آیات قران را کنار گذاشتند و از اشیائی استفاده می کنند که سند و صحت آن معلوم نیست و مدرک و اصل بعضی از آن به کتب مرتاضین و غیر ایشان از فِرَق باطله منتهی می شود.

عبد الله بن سنان از مولایمان حضرت امام صادق عليه السلام روایت می نماید که از آن حضرت در مورد تعویذ مار و عقرب و نشره و تعویذی که برای مجنون و مسحوری که معذب می باشد، سؤال نمودم، پس حضرت فرمود: ای پسر سنان تعویذ و نشره هنگامی که از قران باشد اشکالی ندارد و کسی که قران او را شفا ندهد پس خدا او را شفا نمی دهد «و آیا چیزی بهتر و بالاتر از قران در این چیزها می باشد؟» آیا خداوند نفرمود: «و نَنْزَلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ، وَ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ»؟ (اسری ۸۲) یا خداوند جل ثناؤه نفرمود: «لَوْ اَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلٰی جَبَلٍ لَّرَاٰیْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ»؟ (حشر ۲۱) و از ما سؤال کنید ما به شما یاد می دهیم و شما را بر آیات قران که برای هر دردی می باشد آگاه می نمائیم.

مؤلف گوید: که حضرت عليه السلام در این روایت این مسئله را بطور کامل روشن فرموده و شبهه ای باقی نمی ماند که حل تمام مشکلات و ناراحتی ها در قرآن می باشد و ادعیه ائمه عليهم السلام نیز غالباً از آیات قرآن تشکیل گردیده و بنابراین جایی ندارد که در این موارد از اشیاء مجهوله استفاده شود مگر آنچه که از آیات قرآن یا روایات ائمه عليهم السلام باشد.

و نیز محمد بن مسلم از مولایمان امام ابی جعفر محمد بن علی الباقر عليه السلام روایت کرده که گفت از آن حضرت سؤال نمودم که آیا به چیزی از این عوده تعویذ نمایم؟ حضرت فرمودند: نه، مگر آنچه که از قران باشد بدرستی که امیرالمؤمنین علی عليه السلام می فرمود: